

לחזות בנועם השם

ולבקר בהיכלו

דברי מוסר והנהגות לחיים
מהצדיק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זצ"ל ("נועם אלימלך")

דבריו כובשים לב כל קורא
מבעירים את הלב באהבת התורה
ומחזקים את האמונה
בדורנו המלא בניסיונות

הספר לזיכוי הרבים בלבד - ולא לשם מסחר

כתבתי וערכתני בחסד ה' יתברך עליי

מור מרדכי חזן

ספר קדוש זה יצא לאור במהדורה מיוחדת
לעילוי נשמת המנוח

ברק ברוך יפרח ז"ל

בן זהבה ושמעון

“רוח ה' תניחנו בגן עדן”

תודה רבה לכל החברים
שתרמו וסייעו כל אחד כפי יכולתו

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ברכה והצלחה לאשת חיל יקרה

אישתי היקרה שני חזן בת בתשבע הי"ו,

אשר כל הספר הקדוש הזה יוצא בזכותה, אשר עמלה
עזרה ותמכה ואיבדה ממני ימים ולילות בכדי שהספר
הקדוש הזה יצא לאור.

ה' יאריך ימיה בטוב ושנותיה בנעימים
תזכה לגדל בביתה תלמידי חכמים,
בנים ובנות גדולים וקדושים
יהיה ביתה בית ועד לחכמים,
יוסיף לה ה' כוח בעבודתה הקדושה
וישלם לה שכר בעולם הזה ובבא,
מתוך בריאות איתנה ברמ"ח אברים ושס"ה גידים
הרבה אושר עושר ושמחת חיים!

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הסכמות

ק"ג א"ל ד'ט"ז תש"ג

כה אהרן בן אהרן ואלה אשר הניח להכריח מלאה באמת "הינני" ה' ואלה
 ואלה קהילות אהרן הינו מנשתי ה' אור מרובי חסד ה' אלו חיינו
 סג' א' ק"ג ש היקדשים אהרן הצדיק והתשובה הרי אלו מלך מל' ז' ל' סג'
 אלו כל הספר הנה אנשי מצות מסולת הגוה לרגה והגסות
 וצדיק ה' יגיד ואלו יסולת ואלו אמצע קדו אסר
 ח' א' אסר החיים אלצ' א' ה' ואלו אמצע קדו אסר
 אנשי מן הוינו שנתה כל אהרן מצות אהרן ולא מסולת
 מסולת. שנתה כל אהרן אהרן קדו הישר והרצו
 אהרן, נאל יאהר אהרן שם שנתה אהרן אהרן קדו
 יבו ויהי רצון שיצבה הינו המתיר אהרן אהרן קדו
 הינה שמה קדו, נאל "הינני" אהרן אהרן
 וה' רצון

רצון

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

לנפשך פתח יתרו.
 אשאל עיני גוהאבא לעשה ידי אויך נאטן ריחו
 כריח בדור עליה, ופאת ד' היא אוצרו ולעני יציל
 נצרו, חבו מעתיקים וכולו לחומדים לצבה הדבים
 כפתי ריח בודר חזק ברו אשר נפדה רוח
 אתר לעבות את הדבים במעטות, הפחמות,
 מידושי תורה ועבה צפיקים לפי ספרים וספרים
 המאירים אלך ולפרים ותכס חזון אברהם אבות
 יקר תפארת גפולות נפשות קרית אור תורת
 זמרת של חסידא קדישא ופרישא ביה הלולם
 עלים אריו מקדש מקדש און חקר עתונתו חופה
 חסונה אר ישראל וקדש אש אלקים קדוש הוא
 אשר אין האקרו מופיע קדישא ור' ישראל בכתב
 כמורה אלימלך בולדענסקי דלהר ודיועא.
 השם "נרעם אלימלך".
 ובלא יבא אמיא נשכות גפולה הוא לעסס את
 הדברים אשר הפיק רשיה נפסאו טובה רחה
 בחיזוק האמונה, היראת שמים, ובמידות טובות.
 ולאו נפחה אלמו למחבה שלום ילם מלכה מלכה
 במעלות התורה והיראה ובכל אשר יצוה יצוה.
 לבנות הקדוש רבנו אלימלך אליצנסקי למה תלמוד לו
 ולנות ביתו לחיים טובים ומאושרים ורם נחת הקדושה
 אבר.

בהחבת התורה דוהבה ה

מלכה הילם
 מלך פה אישגוה תו
 יראם הילם "נו מאיר" ה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הסכמת הרב הגאון דקל אליהו שליט"א

מוצש"ק פרשת יתרו.

אשא עיני וראה מעשה ידי אומן נטע נאמן רוחו כריח מזור עולה,
יראת ד' היא אוצרו ועליו יציץ נזרו, חכו ממתקים וכולו מחמדים
מזכה הרבים כש"ת הרב מזור חזן נר"ו אשר נדבה רוחו אותו
לזכות את הרבים במעשיות, הנהגות, חידושי תורה ושבח צדיקים
מפי ספרים וסופרים המאירים לארץ ולדרים ותוכם רצוף אודות
יקר תפארת גדולות שפעת יקרת אור תורתו דרשתו של חסידא
קדישא ופרישא כל העולם עונים אחריו מקודש מקודש אין חקר
לתבונתו המופלא הענוה גור ישראל וקדשו איש אלוקים קדוש
הוא אשרי עין ראתהו בוצינא קדישא נר ישראל כקש"ת כמוהר"ר
אלימלך מליזענסק זלה"ה וזיע"א בעל "נועם אלימלך".

ולהעלא טבא אמינא שזכות גדולה היא לפרסם את הדברים אשר
פסיק רישיה שיביאו טובה רבה בחיזוק האמונה, ביראת שמים,
ובמידות טובות.

ולא נצרכה אלא לברכה שעוד יעלה מעלה מעלה במעלות התורה
והיראה ובכל אשר יפנה יצליח.

וזכות הקדוש רבנו אלימלך מליזענסק זלה"ה תעמוד לו ולנוות
ביתו לחיים טובים ומאושרים ורב נחת דקדושה אכ"ר.

בברכת התורה

אליהו דקל

מו"צ פה אשדוד ת"ו

וראש כולל "נר מאיר" אשקלון

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

תוכן עניינים

א	הקדמת המחבר	פרק ראשון
		פרק ראשון
ד	תולדות חייו	פרק שני
		פרק שני
ח	מעשיות מלהיבות	פרק שלישי
		פרק שלישי
מא	גדולתו קדושתו ושבח הצדיקים עליו	פרק רביעי
		פרק רביעי
סא	אמרות טהורות	פרק חמישי
		פרק חמישי
צד	יום ההילולא	פרק שישי
		פרק שישי
צח	הצעטיל הקטן	פרק שביעי
		פרק שביעי
קו	הנהגות האדם	פרק שמיני
		פרק שמיני
קיא	תפילה קודם התפילה	פרק תשיעי

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הקדמת המחבר

בס"ד

אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה אשר זיכה אותי להוציא לאור את הספר הקדוש "לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו" על הרבי ר' אלימלך זצ"ל אשר מכיל דברי מוסר והנהגות לחיים דברי חיזוק באמונה וחידושי תורה. לספר קראתי "לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו" מכיוון שכינויו של הרבי ר' אלימלך הוא "נועם אלימלך" על שם הספר שכתב, לכן החלטתי לקרוא לספר כך, כי כל הקורא בספר כמעין מטייל בהיכלו של ה"נועם אלימלך". לפני שנה בהיותי בישיבה הקדושה "שובה ישראל" באשדוד, דרש מוריני ורבינו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א בשם האדמו"ר יואל מסאטמר "כל אדם צריך שיהיה לו שני רבנים", לכאורה קשה הדבר מפני שלמדנו (אבות א, טז) "עשה לך רב והסתלק מן הספק" ועוד "מרבה דעות - מרבה צרות", אלא הרב פינטו שליט"א ביאר את הדבר, שאדם צריך לעשות לו רב בעולם הזה ורב בעולם הבא הכוונה היא כך: רב בעולם הזה - שילווה את האדם בחייו, ורב בעולם הבא - הכוונה כל אדם צריך לבחור צדיק אשר הוא מתחבר אליו וכל דבר אשר יעשה בחייו יקשר את עצמו לצדיק בהדלקת נר ותפילות וכו'.

זוכר אני בישיבה את הדרשה הנ"ל, אשר נכנסה בליבי כאש יוקדת, ומיד התחלתי בחיפוש אחר צדיק אמת כדי שאוכל לקשר עצמי אליו.

בהשגחה פרטית, כעבור שבוע זכיתי לשמוע דרשה של הרב יוסף מוגרבי שליט"א על "הנועם אלימלך" מיד הרגשתי חיבור לצדיק והתחלתי לחקור וללמוד עליו. מיום ליום התאהבתי בצדיק ועלה בראשי לכתוב ספר עליו, אותו יום היה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

כג' אדר תש"ע, יום למחרת קבלתי טלפון ובו שמעתי שחבר ילדות ברק יפרח ז"ל נהרג בתאונת דרכים, ההלם היה גדול הכאב בלב היה חזק, החלטתי שאת הספר הזה אכתוב ואפיץ לעילוי נשמתו.

עברה כמעט שנה, והנה זיכה אותי ה' יתברך, להוציא את הספר לאור ולהפיץ את הספר לעילוי נשמת ברק ז"ל לכל עם ישראל.

במהלך הכתיבה זכיתי לראות את השגחת השם יתברך, הספר נכתב על הצדיק "נועם אלימלך" ולעילוי נשמת ברק, ובשמו של הספר נמצא שמו של "הנועם אלימלך" "לחזות בנועם..", וגם שמו של ברק "ל...ולבקר בהיכלו" - 'ולבקר' אותיות 'ברק'.

ברק יקר,

את השם שלך מהפלאפון עוד לא הצלחתי למחוק, ההזמנה לחתונה שלי עם השם שלך עוד מונחת על השולחן, והאהבה והגעגוע אליך מלווים אותי בכל רגע עמוק בלב.

החלטתי להוציא את הספר הקדוש הזה, לעילוי נשמתך, עמלתי רבות ימים ולילות,

ולמדתי מכך מוסר גדול, ישנם הרבה אנשים, שלוקחים הלוואות שוברים חסכונות או פותחים את הפקדון של השחרור מהצבא, כדי לנסוע לטיול בחו"ל תיאלנד סין ארה"ב וכו' טיול של כמה חודשים במקרה הטוב והם חוזרים, ואיפה הכסף? הלך נעלם,

אבל אני, הלכתי וביזיתי את עצמי ואספתי תרומות מכל מקום שרק אפשר, בשביל שאתה אחי היקר, תטייל בגן עדן!!!

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ולא טיול של כמה חודשים, טיול של נצח נצחים!!!

וכל אחד יקח לעצמו את המוסר השכל.

לסיום תודה גדולה לקדוש ברוך הוא יתברך,

שעזר ועוזר לי בכל רגע ורגע בעבודת ה', והאיר לי
חידושים עצומים, וזיכה אותי לטייל בספריו הקדושים של
ה"נועם אלימלך", ולהוציא את הספר הקדוש הזה לאור
מתוך בריאות שמחה וקדושה. תודה לך אבא !!

יהי רצון שדבריו הקדושים של ה"נועם אלימלך" יחדרו
בליבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונו ונזכה לעשות
נחת רוח ליוצרנו ולעשון רצון בוראנו ולראות במשיח צדקנו
במהרה בימינו אמן.

ע"ה מור מרדכי חזן

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פרק ראשון:
תולדות חייו

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק ❧

הרבי ר' אלימלך ויסבלום מליז'ענסק זיע"א נולד לאביו רבי אליעזר ליפמן ולאמו מרת מיריש בשנת תע"ז, בעיירה טיקטין שבפולין. היה מראשוני מנהיגיה של תנועת החסידות. בצעירותו קיבל עליו "גלות" וייסר את עצמו ביסורים רבים. בהשפעת אחיו הבכר, רבי זושא, נתפס לחסידות ונסע אל "המגיד" - רבי דב בער ממזריטש, ונהיה אחד מתלמידו המובהקים. יצא עם אחיו הקדוש ר' זושא לגלות ובדרכם השתדלו לקרב יהודים לעבודת הבורא בדרך החסידות. אחרי פטירת רבו נעשה למנהיגם של גדולי התלמידים, והמונים הסתופפו בצילו. ככל שגדול היה רבי אלימלך, כן גדולה היתה ענוותנותו וגדולה היתה צניעותו. את הוד קומתו ואת ראשו המגיע השמימה-הסתיר בכל הכוח. נפטר ביום כ"א באדר ה'תקמ"ז-בליז'ענסק. ואנו-אין לנו אלא מה שליקטנו פירורי פירורים, זהרורי אור מחייו של ענק הרוח, מספריו ומחיבוריו.

❧ ממעצבי עולם החסידות ❧

הרבי ר' אלימלך היה תלמידו הדגול של המגיד ממעזריטש זיע"א-ממשיך דרכו של הבעל שם טוב הקדוש, והמנחיל העיקרי של תורת החסידות בדור ההמשך. המרכז הרוחני שהקים בליז'ענסק היה ממעצבי דרכה של החסידות בכללה ואבן שואבת להמוני המוני יהודים, שבאו לפקוד את חצרו ולהתבשם מתורתו ומקדושתו.

גם בחייו, היתה הנסיעה לליז'ענסק מקובלת בעם כפועלת ישועות. הרבי רבי אלימלך רומם את רוחם של חסידיו, וגם אלו אשר הגיעו כדי לקבל ברכה עבור צר ומצוק, דווי וצער-קיבלו קודם כל מטען רוחני שהחייה את נפשם

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

והגביה את רוחם. ליזענסק הפכה להיות מרכזם של מבקשי השם. בעל התפארת שלמה מראדומסק, אפילו שהיה כהן, נסע לשם והמריץ חסידים אחרים לנסוע. כי מי שהיה בקברו לעולם לא נשאר אותו אדם שהיה..

אחרי פטירתו, הפך ציונו הקדוש למקום סגולה ראשון במעלה, ולאורך כל השנים התקיימו נסיעות תדירות בערב ימים נוראים ובתאריך היארצהייט – כ"א אדר.

דרכו המיוחדת של הרבי ר' אלימלך, הייתה ביראת שמים טהורה, בענווה שאין דומה לה ובמסירות עצומה למען כל יהודי ויהודי ליכדה סביבו חסידות לטהטת, והשפיעה בעוצמה על כל הפרט ועל הכלל.

"חמש מאות שנה קודם הולדתו ניזון העולם בזכותו, שתי ידיו – כשתי לוחות הברית ועשר עצבנותיו כעשרת הדברות". אמר עליו קדוש ישראל מרוזין זיע"א.

המוני החסידים ספגו ממנו את דרכו הטהורה, קיבלו ממנה עצה ותושיה, ברכות רפואה וישועה, אולם בעיקר קיבלו ממנו דרך תיקון ותשובה, דרך צמיחה והתעלות בעבודת ה' יתברך ובכלל בחיים.

🌸 הרבי של כל הרבנים 🌸

לפני פטירתו, סמך הרבי ר' אלימלך את ידיו על ארבעה מתלמידיו המובהקים, והפך כל אחד מהם לעמוד חסידות בפני עצמו.

**ל"חוזה מלובלין" הוריש את כוח הראיה – למרחוק,
למגיד מקוזניץ' - את הכוח הרוחני אשר בליבו הגדול,**

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

לרבי מנחם מענדל מרימנוב - את כוחו הנשמתי של

מוחו

ולרבי יהושע העשל מאפטא, ה'אוהב ישראל

מאפטא' - את הכוח הרוחני של פיו הטהור.

ארבעת תלמידיו אלו הפכו להיות מנחילי מורשתו, כל אחד מהם בדרכו המיוחדת לו, סביב כל אחד מהם התלכדו חצרות ענק של חסידים ותלמידים ומהם מתמשכות השושלות עד עצם היום הזה.

🌀 תלמידים נוספים 🌀

רבי אלימלך השאיר אחריו, מעבר לארבעת תלמידים אלו, עוד עשרות רבות של תלמידים ענקי רוח: בעל המאור ושמש, רבי משה לייב מסאסוב, רבי נפתלי מרופשיץ, ועוד ועוד.

🌀 פטירתו ומקום מנוחתו 🌀

פטירתו של הרבי רבי אלימלך ביום כ"א אדר התקמ"ז הותירה בלב העם חלל אשר לא יוכל להתמלא. מקום ציונו של רבי אלימלך משמש עד היום כסגולה נפלאה ליראת שמיים ולישועות עצומות, אשר לא כדרך הטבע. מכל קצוות העולם באים יהודים להתפלל על ציונו ביום ההילולא, ושואבים משם חיזוק והתעלות. הבטחתו הגדולה כי 'הפוקד את קברו לא ימות מהעולם הזה ללא תשובה' – מושכת אליה רבבות רבבות חסידים, צעירים ומבוגרים, המגשימים בכל שאיפה בת שנים: לזכות לפקוד את ציונו של הרבי רבי אלימלך בליז'ענסק.

פרק שני:

שתי הסיפורים אשר

סחפו את הנועם

אלימלך לחסידות

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ רבי זושא גורם לרבי ר' אלימלך להפוך לחסיד ❧

יום אחד ללא כל הודעה מוקדמת הגיע רבי זושא כשהוא לבוש בלויים ונראה כהולך בטל לבקר את רבי אלימלך אחיו. רבי אלימלך השתומם למצוא את אחיו במצב כזה והזמין אותו לאכול עמו. הוא הופתע לשמוע את תשובתו: "איני נוהג לאכול, לפני שאני בודק את סכיני של השוחט".

על אף שהכיר היטב את השוחט המקומי וסמך עליו בעיניים עצומות, הזמין רבי אלימלך את השוחט כדי שיציג את סכין השחיטה לפני אחיו. רבי זושא קבע שהסכין פגום, והשוחט מיהר לתקן אותו. שוב קבע רבי זושא כי הסכין פסול, ופעם נוספת השוחט תיקנו. כך כמה פעמים עד שלבסוף רבי זושא פסק שהסכין כשר ושחרר את השוחט לדרכו.

רבי אלימלך הרגיש שמשהו נסתר מעיניו ושאל את אחיו לפשר הדבר. "הסכין היה כשר גם קודם", אמר לו רבי זושא, "אבל השוחט בעצמו לא היה כשר: לבו היה מלא גאווה על אומנותו". והרבי זושא המשיך והסביר שהאגו של האדם הוא מקור הגאווה הזאת, והוא המפריד אותנו מאור הבורא ואינו מאפשר לנו להרגיש אותו.

רק בפעם השלישית - כשבכה השוחט והתחנן: "בורא עולם, זכה אותי שהסכין תהיה כשרה והשחיטה תהיה כשרה, ושלא תצא תקלה תחת ידי" - אז השחיטה הפכה כשרה.

"צריך על כל דבר ודבר להתפלל ולבקש מהשם יתברך".
- הסביר רבי זושא.

הרבי ר' אלימלך הקשיב בצימאון ושאל: "איפה למדת את זה?". אמר לו: "אצל הרב שלי המגיד ממזריטש".

הרבי ר' אלימלך נסע מיד למגיד ממזריטש, ומשם סלל את דרכו לחסידות עד שהגיע להיות אחד ממנהיגיה הגדולים.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ מעשה בחוטב עצים ❧

כשרבי זושא כבר היה מקורב לרבי דב בְּעַר המכונה "המגיד ממזריטש" והתנהג כחסיד גמור בכל אורחותיו, היינו שהתפלל הרבה, שהה שעות רבות בקרב חבריו, תלמידי המגיד, ושמע מהם חידושי־תורה בחסידות וסיפורי מעשיות ואף הנעים עמהם זמירות וריקודים.

בניגוד אליו היה אחיו הצעיר ממנו, הרבי ר' אלימלך, עדיין מתנגד גמור. וכדרך המתנגדים היה מתמיד גדול בתורה, מתבודד בחדרו ומתרחק משיחות רעים, על אחת כמה וכמה ממשתאות.

פעם שאל הרבי ר' אלימלך את זושא, אחיו הבכור: זושא, למה הנך מתבטל מן התורה ועוסק תמיד רק בתפילה או בזמירות ובשיחות חסידים?

השיב לו ר' זושא במעשה זה:

חוטב עצים אחד נתאוה מאד להיות בין רואי פני המלך. מה עשה?

נטש את כפר־מולדתו והיה נע ונד שנים רבות מעיר לעיר ומכפר לכפר, עד שבא לעיר הבירה והגיע אלשער בית המלך והיה עומד שם ימים רבים ואינו זז ממקומו. הוא שיער שהמלך היוצא ונכנס בשער הזה יזדמן לעיניו וכך יראהו עין בעין. ראהו שומר השער ושאלו לחפצו. הביע חוטב העצים לפניו בגמגום ובבושת־פנים את משאלתו. ראה שומר השער שהוא תם, ריחם עליו והכניסו פנימה והביאהו לפני השר הממונה על החצר המקיפה את הארמון. נשא חוטב העצים בתמימותו חן גם בעיני השר הממונה על החצר, והוא הביאו לפני השר הממונה על הארמון.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

סוף דבר, התירו לחוטב העצים התם לבוא בכל יום לחצר המלך ולהסיק שם את התנורים בכל חדרי השרים הגרים בחצרה המלך. והתם עשה את מלאכתו בנאמנות, שוקד להסיק את התנורים במזג־חום עשוי כהלכה, בלי להוסיף על המידה אף קורטוב ובלי להחסיר ממנה.

וכשהגיעה השמועה אל המלך שההסקה עולה יפה במזג טוב, שלא היה מצוי לפני כן, ציווה להביא לפניו את המסיק ואמר לו: "יען כי מצאתיך איש תם וישר, העושה את מלאכתו בנאמנות, לכן הגד לי מה משאלתך ואעשנה".

אמר לו מסיק התנורים: "אין לי משאלה אלא זו: ליהנות מהדר זיו פני המלך. לכן אחת שאלתי, אותה אבקש, שיינתן צו מעם המלך לתת לי חדר קטן שבו אשנב, כדי שאוכל לעמוד שם תמיד ולהביט בעדו החוצה. והיה כאשר המלך יעבור שם אזכה להסתכל בצורתו המאירה". ציווה המלך לעשות כבקשתו.

פעם אחת בן המלך סרח על אביו, ונגזרה עליו גלות מארמון אביו לשנה שלמה. היה בן המלך מתהלך עצוב וקודר בחצר. בא אצל מסיק התנורים וביקש ממנו לתת לו את הלבושים שלו ולהניחו לעמוד במקומו ליד האשנב, כדי להסתכל בפני אביו המלך לכשיעבור שם, מאחר שחזקו געגועיו לראות את מראה פני אביו. אמר לו מסיק התנורים: אינך צריך לעמוד במקומי בשביל לראות את פני המלך. הלא בנו אתה ובך תלוי הדבר להיות מרואי פניו תמיד. אי אתה צריך אלא לבקש סליחה מאביך ולקבל עליך להבא להתנהג בשכל ובדעת. ואילו אני, מי אני ומה אני?! אם לא אעמוד במקומי ולא אעשה את מלאכתי, לא אזכה לעולם לראות את פני המלך.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

והנמשל הוא שאתה, אלימלך אחי, כוחך גדול בתורה ואתה בן בית בהיכל המלך אבינו שבשמים. אך אני זושא ההדיוט, בור ועם הארץ, לא אזכה לעולם להגיע לחצר המלך אם לא אתפלל בהתלהבות ואסיק את התנור של ריבונו של עולם.

סיפורים מלהיבים
מהרבי הקדוש
הרבי ר' אלימלך
מליז'נסק
זכותו תגן עלינו
"הנועם אלימלך"

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

אֵי אֶפְשֶׁר לְבְרוּחַ מֵיִסּוּרִים

פעם אחת בהיותם בגלות, הגיעו האחים הקדושים, הרבי ר' זושא והרבי ר' אלימלך, לכפר של גויים. בדיוק באותו לילה הייתה חתונה, והאחים הקדושים ישבו בצד כשהם מחופשים לאורחים עניים. הרבי ר' זושא ישב קדימה, והרבי ר' אלימלך ישב אחריו. הגויים בחתונה שתו יין בכמויות גדולות, והתחילו לעשות מעשים של צחוק ושל קלות ראש.

והנה אחד מהם זיהה את שני ה"אורחים העניים", הרבי ר' זושא והרבי ר' אלימלך, והציע לחבריו הגויים השתויים להתעלל בהם, ואכן הגויים התקדמו לכיוון שני ה"אורחים העניים", משכו את הרבי ר' זושא לרחבת הריקודים והיכו אותו מכות נמרצות מצד לצד...

הרבי ר' זושא חזר חבול מהמכות הקשות ואמר לאחיו: "אלימלך אחי, ראה כמה ה' יתברך אוהב אותי שהרי הוא מייסר אותי בייסורים כאלה". קינא בו הרבי ר' אלימלך שכמו אחיו חיפש תמיד ייסורים, שכן ידע שהם מכפרים על עוונות.

לא עברו כמה דקות ושוב פעם הגיעו הגויים אל האחים הקדושים. תפסו שוב את הרבי ר' זושא, משכו אותו לעבר הרחבה, והיכו אותו מכות חזקות...

שוב חזר הרבי ר' זושא אל אחיו והתגאה: "אלימלך אחי, ראה כמה ה' אוהב אותי, שוב הוא שלח לי ייסורים". הרבי ר' אלימלך קינא באחיו ואמר לו: "כל הזמן הם לוקחים אותך כי אתה יושב קדימה, בוא נתחלף, אני אשב קדימה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ואתה מאחור, וכך הם ייקחו אותי". הסכים הרבי ר' זושא לזכות גם את אחיו בייסורים. והנה לא עברו כמה דקות, ובאו שוב הגויים השתויים אל עבר "האורחים העניים", משכו את הרבי ר' אלימלך אל הרחבה. אחד מהם הרים אותו באוויר כדי לתת לו אגרוף, ואז נשמעה צעקה: "עצרו!" - צעק ראש המאפיה של הגויים - "כל הזמן אנחנו מרביצים לזה שיושב קדימה, בוא ניקח את זה שיושב מאחור". עזבו את הרבי ר' אלימלך, ושוב לקחו את הרבי ר' זושא, והחלו שוב להכות בו מכות נמרצות. אמר הרבי ר' אלימלך: למדתי מהמעשה הזה חיזוק באמונה, שאם הקדוש ברוך הוא גוזר על אדם ייסורים, לא משנה לאן יברח ומה ינסה לעשות, הייסורים יגיעו אליו.

🕉 הזכות שעמדה לכורך הספרים בבית הדין של

מעלה 🕉

פעם חלה הרבי ר' אלימלך וכמעט שיצאה נשמתו. הוא שכב בלי הכרה ימים אחדים, כל תלמידיו עמדו סביבו לבקש עליו רחמים. הם חששו מאוד כי, חס ושלום, לא ישוב עוד לחיים. אך בחסדי ה' יתברך לאט לאט שבה אליו רוחו, והצדיק חזר לאיתנו. כאשר התאושש סיפר הרבי הקדוש את אשר ראה ושמע בעולם העליון.

בהגיעו לעולם הבא פגש בבעל הספר "חסד לאברהם". השניים טיילו שעות ארוכות, הגיעו לפרדס אחד שבו עצי פרי נחמדים למראה וריחם כריח הגן אשר בירכו ד'. השניים טיילו בין הפרחים עד שהגיעו לגבעה אחת. הם עלו וטיפסו על הגבעה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

עד שהגיעו לפסגתה וראו מרחוק היכל גדול. אמר בעל "חסד לאברהם": "שא עיניך וראה את הבניין המפואר הזה. זהו ההיכל אשר בו יושב הרב ר' שמעלקא מניקלסבורג ומרביץ תורה לתלמידים. רק לפני כמה שבועות בא לכאן ובנה לו ישיבה, ומאז באות נשמות ללמוד תורה מפיו".

כיוון ששמע ר' אלימלך על ישיבת ר' שמעלקא, הלך לשם ומצא איש אחד עומד בפתח הבית. ניגש אליו וראה שהכיר אותו, זה היה מרדכי כורך הספרים, יהודי פשוט מליז'נסק. תמה ר' אלימלך ושאלו: "מרדכי, מה מעשיך כאן, בישיבה זו?". הסתכל בר' אלימלך האישואמר לו: "אם היו שומעים בעולם העליון, שכבודו מכה אותי מרדכי ולא ר' מרדכי, היו נוזפים בדך".

הרבי ר' אלימלך נדהם מדבריו ושאל: "ר' מרדכי, כיצד זכית לבוא לכאן? הרי כבודו ידוע כיהודי פשוט". ענה לו ר' מרדכי: "נכון הדבר, יהודי פשוט אני, אלא שמיום בואי לעולם העליון קרה לי דבר נורא, וכך היה המעשה:

"אחרי פטירתו הביאו אותי לפני בית הדין של מעלה והתחילו דנים אותי על פי העבר שלי. עמדתי נרעש ונפחד מאימת הדין וראיתי את מלאכי השרת מביאים את מעשי הטובים והרעים ומניחים אותם על כף מאזניים. החובות גברו על הזכויות ודנו אותי לגיהנום. קיבלתי עליי את הדין ויצאתי בצער ובבושה. הלכתי בדרך רחוקה, וככל שהתקדמתי גבר החום ולצערי לא היה שיעור. משהתקרבתי לתחום הגיהנום הבוער, באו שני שליחי בית הדין לחוצים ומבוהלים, תפסו אותי והחזירו אותי לבית דין של מעלה. שם ראיתי עגלות

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

מלאות שקים חולפים על פניי והיה נדמה לי שהשקים הם שלי. התפלאתי ושאלתי את עצמי מי הביאם לכאן, וכך צעדתי כשהעגלות העמוסות מלוות אותי בדרכי עד היכל בית הדין. כאשר נכנסתי פנימה, מצאתי את חברי בית הדין יושבים במקומם כבראשונה, ולפניהם המאזניים אשר בהם שקלו את מעשיי, ושתי כפות המאזניים היו תלויות ועומדות כמו בצאתי לראשונה מן ההיכל, כשכף החובות שוקעת מכובד משקלה. מיד החלו המלאכים פורקים את השקים מעל העגלות ושמים אותם על גבי כף הזכויות של המאזניים. לאט לאט התרוממה כף העבירות עד שהיו שתי הכפות מאוזנות. עוד קצת... וכף הזכויות תכריע את הדין. כשהביאו שק נוסף גדוש זכויות והניחו אותו על כף המאזניים, הכריעו הזכויות. אותה שעה פטרו אותי מדינה של גיהנום, וגזרו להוליך אותי לגן עדן. בת קול יצאה והכריזה "מהיום יקרא שמו ר' מרדכי".

כל אותה שעה עמדתי המום ונרעש. כשראיתי שחולקים לי כבוד, הלכתי ושאלתי על שום מה הומתק דיני, אך אף אחד לא ענה לי. חקרתי ודרשתי עד שנודע לי, שבצאתי מבית הדין של מעלה, לאחר גזר הדין שהוציאו עליי בהתחלה, בא מלאך אחד בשם "שומר דפים" נעמד לפני השופטים ואמר כי ברצונו ללמד עליי זכות. השיבו לו, כי אין משיבין לאחר פסק הדין. אמר להם: "אין הדברים אמורים בדיני נפשות", אמרו לו: "פתח פיך ויאירו דבריך".

פתח ואמר המלאך: "מוריי ורבותיי, איש פשוט היה הנפטר ככל המון בית ישראל, שלא ידע תורה ואולי נכשל בעבירות חמורות בגלל חוסר ידיעתו. אך תמים היה האיש

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

והתורה הייתה חביבה עליו ; לא היה בדורו אדם שחס על כבוד התורה כמוהו. כל ימיו כרך ספרים, ולמרות שכל עבודתו הייתה להנאתו ולא לשם שמיים, לא הייתה עבודתו אלא עבודת קודש. הספרים היו חביבים עליו, עד שלא זילזל אפילו בדפים ריקים ומיותרים, אף על פי שלא הייתה עליהם אפילו אות אחת. על אחת כמה וכמה שזוהר באותיות שלא לפגוע בהן, בזמן שהיה צריך לחתוך את הגיליונות. ולא זו בלבד אלא שהתייחס לגיליונות כאל תשמישי קדושה ולכן נהג בהם מנהג גניזה. הוא אסף אותם בתוך שקים והסתיר אותם בעליית הגג שבביתו והם מונחים שם עד היום הזה. ואם תרצו אלך ואביא אותם לפניכם. באותה שעה נשמע כרוז בשמים: " כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות, ומכבדים אותו בעולם הזה ובעולם הבא". השופטים קבעו כי יש לבדוק את הדבר ופקדו על שליחי בית הדין להביא את השקים מעליית הגג ואותי החזירו אל בית הדין של מעלה. כשחזרתי ראיתי עגלות עמוסות שקים, והם אלו שהכריעו את הכף לזכותי ונתנו לי את חלקי בעולם הבא.

כאשר שמעתי את הבשורה הטובה, שמחתי שמחה גדולה על שניצלתי מהגיהנום בדרך נס, אבל שמחתי לא הייתה שלמה. באו עליי דאגות שלא העליתי על דעתי. מאחר שנכנסתי להיכל התורה שבגן עדן משום שכיבדתי את התורה הזכיתי לשהות במחיצת לומדי תורה. הבנתי שאהיה כל חיי עם לומדי תורה, ואני הקטן אפילו את שיחת החולין שלהם לא הבנתי ודאגתי איך אזכה להגיע למדרגתם. ראו הצדיקים אשר נמצאים בגן עדן כי עני אני בידיעת התורה ריחמו עליי, והתחילו ללמד אותי תורה עוד בטרם נכנסתי

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

למנוחת עולמים בהיכל התורה, וכך אני נע ונד עד אשר אזכה להגיע אל המנוחה השלמה. התחלתי בלימוד פשוט, התקדמתי והמשכתי ללימוד לימוד מורכב יותר, וכל מה ששמעתי שמרתי בלבי. שקדתי על הלימוד בתורת הנגלה, והצדיקים בגן עדן המשיכו ללמדני את תורת הנסתר, ושלחו אותי אל ישיבתו של הרב הגאון החסיד והקדוש ר' שמעלקא מניקלסבורג, ואני עומד וממתין כאן עד שייפתחו השערים".

תוך כדי דיבור השערים נפתחו, וקול קרא: "ר' מרדכי כורך הספרים, מקומך מוכן עבורך בפנים, למה תעמוד בחוץ?! זה השער לה' צדיקים יבואו בו". מיד עזב ר' מרדכי את בעל "נועם אלימלך", נכנס אל תוך הבית והדלת נסגרה אחריו. באותה שעה ניגש הרבי הקדוש ר' אלימלך אל השער ורצה לפתוח אותו, אלא שהיה נעול. התחיל הרבי ר' אלימלך לצעוק, תוך כדי כך התעורר משנתו, ומצא את עצמו שוכב בים של זיעה. הוא נחלש מאוד וחש חסר כוח במשך כמה שבועות, עד שריחמו עליו מן השמים ושלחו לו רפואה שלמה.

❖ כמה קשה העונש על עבירה ❖

חמש שנים נעו ונדו האחים, הרב הקדוש רבי אלימלך מליז'נסק והרב הקדוש רבי זושא מאניפולי, וסיגפו את גופם בעינויים ובביזיונות. פעם אחת לנו באחד הכפרים, ובאותו לילה נגנבו שני סוסים מחוכר הכפר. כמובן, החשד נפל על שני העניים האומללים שרק אמש לנו בכפר ו כבר יצאו ממנו. מיד יצא החוכר בעקבותיהם והשיגם. הוא הרים את קולו: "היכן

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הסוסים שגנבתם?“, והיכה אותם מכות אכזריות. הם ספגו את המכות ולא גילו מי הם. כשנסתלק החוכר מהמקום, פנה הרב הקדוש ר' אלימלך לאחיו הרב הקדוש רבי זושא: "זושא אחי, בוא וראה כמה קשה עונשה של עבירה. אנחנו שרק נחשדנו בגנבה ספגנו מכות כאלה חזקות, ואילו הגנבים עצמם על אחת כמה וכמה, כשייתפסו אלו מכות יכו בהם.

❖ עצמתה של מחילה מכל הלב ❖

באחד מימי הגלות חלף הרבי ר' אלימלך על פני פונדק יהודי, ונזקק ליטול את ידיו. נכנס הרבי ר' אלימלך אל המטבח שבפונדק נטל את ידיו במעט מים ויצא להמשיך בדרכו. כך היה נהוג שאין הפונדקאים מקפידים על מעט מים שהיו לוקחים העוברים והשבים. באותו זמן ממשנכנס נער גוי לפונדק ובמהירות הכניס לתוך בגדו כיכר לחם חמה, שרק יצאה מהתנור וברח.

כעבור שעה נכנס הפונדקאי אל המטבח כדי להוציא את הלחמים מהתנור בשביל האורחים הסועדים, וגילה שכיכר לחם נעלמה. החל הפונדקאי לחקור כיצד התרחשה הגנבה, והבדיקה העלתה כי עני יהודי גבה קומה ובעל זקן אדמוני היה במטבח כמה רגעים ומיד יצא ונעלם.

חרה אפו של הפונדקאי, והוא הזעיק את אחד ממשרתיו הנוכריים והורה לו לרדוף אחרי העני הגנב. המשרת שרכב על סוס גדול ואלים צווה לקחת מהגנב את הלחם ולהכות בו בלי רחמים.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

התחיל המשרת לרדוף אחרי העני עד אשר פגש ברבי ר' אלימלך. כשהגיע אליו התנפל עליו והיכה אותו מכות חזקות. ואפילו שלא מצא אצלו את הלחם שנגנב המשיך להכות בו מכות רצח, והרבי ר' אלימלך ספג את המכות וקיבל את הייסורים באהבה.

באותו זמן ממש, שבו היכה המשרת הגוי את הרבי ר' אלימלך הצדיק, החלה לפתע דלקה בפונדק, האש נתפסה בקירות הבית והחלה להתפשט לכיוון הבית ומסביבו. הפונדקאי הבחין כי פרצת הדליקה הייתה בדרך פלא, ללא כל סיבה הנראית לעין, ונזכר מיד בהוראתו למשרתו הגוי להכות את העני בלי רחמים, ואמר לעצמו שכנראה השרפה שפרצה היא עונש מהשמים. מיד עלה הפונדקאי על הסוס שלו ויצא בדהירה מהירה בעקבותיו של המשרת.

כעבור דקות ספורות הגיע הפונדקאי אל משרתו.

"עשיתי את כל מה שביקשת", אמר המשרת לאדונו, "את כיכר הלחם לא הצלחתי להציל מידי, אך את המכות שקיבל ממני העני לא ישכח לעולם".

פניו של הפונדקאי החווירו מבושה. הוא שאל את משרתו הגוי היכן נמצא העני עכשיו, ומיד יצא בדהירה מהירה לכיוונו כדי לבקש ממנו סליחה ומחילה.

כאשר הגיע הפונדקאי אל העני המוכה, מצא אותו עומד מול עץ גבוה ויפה בצד הדרך, כולו מלא דם והוא חבול מכף רגל ועד ראש, עיניו נשואות לשמים בתפילה: "ריבונו של עולם!", צעק העני, "לא אתפלל תפילת מנחה לפניך, עד אשר

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

תכבה את האש מביתו של היהודי הפונדקאי! הריני מוחל לו בלב שלם! וכל בקשתי היא שלא יינזק בכלל".

הפונדקאי שראה את הרבי ר' אלימלך ושמע את תפילתו נפל לרגליו, פרץ בבכי מר סליחה והתחנן על נפשו שהרבי ימחל לו על הרעה הגדולה שגרם לו. הקימו הרבי ר' אלימלך מהרצפה והבטיח לו, כי מחל לו בלב שלם ואין שום קפידה בלבו עליו.

כאשר שב בעל האכסניה אל הפונדק, גילה לשמחתוכי האש שקעה במקומה וכמעט שלא הותירה אחריה שום נזק. ויהי לנס.

❖ ריבונו של עולם רוצה למחול ❖

פעם אחת בערב יום-הכיפורים אמר הצדיק הרבי ר' אלימלך מליז'נסק לתלמידיו: "רצונכם לדעת מה עושים בערב יום-הכיפורים? - לכו אל החייט שבקצה העיר". הלכו החסידים אליו, עמדו לפני חלון ביתו, וראו שהוא ובניו מתפללים בפשטות כמו כל החייטים. אחרי התפילה לבשו החייט ובניו בגדי שבת והדליקו נרות וערכו שולחן מלא מעדנים וישבו סביב השולחן בשמחה רבה. אז הוציא החייט מן הארון פנקס אחד שהיו רשומות בו כל העברות שעשה במשך השנה, מיום-כיפורים שעבר עד יום-כיפורים זה, ואמר: "ריבונו של עולם, עכשיו הגיע הזמן לעשות בינינו חשבון על כל העבירות שעשינו". מיד התחיל לחשב ולמנות את כל העבירות שעשה במשך השנה, שכולן היו רשומות בפנקס ההוא. אחרי שגמר את חשבון העבירות, הוציא פנקס גדול וכבד יותר מהראשון, ואמר: "ריבונו של עולם, קודם מניתי את העבירות

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

שאני עשיתי, ועכשיו אמנה את העבירות שעשית אתה". ומיד התחיל לחשב את כל הצער והייסורים, הצרות ועגמת-הנפש, החולאים והפסד-הממון, שעברו עליו ועל בני ביתו במשך כל השנה. כשגמר את החשבון אמר: "ריבונו של עולם, אם נחשב באמת על פי היושר, הרי אתה חייב לי יותר ממה שאני חייב לך. אלא מה, אינני רוצה לדקדק עמך בחשבון מדוקדק, כי הלוא ערב יום-הכיפורים היום וכל אחד מוכרח להתפייס עם חברו, ועל כן הנני מוחל לך על כל העבירות שעשית לנו, וגם אתה תמחל לנו על כל העבירות שחטאנו לך". אחר-כך מזג החייט כוס יין ובירך בקול רם: "לחיים, ריבונו של עולם, הננו מוחלים זה לזה כל מה שחטאנו."

חזרו החסידים אל רבם וסיפרו לו את כל מה שראו ושמעו, ואמרו לו שדברי החייט דברים של חוצפה הם. אמר להם רבם, רבי אלימלך: "דעו לכם שהקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, הוא וכל הפמליה של מעלה, באים לשמוע את דבריו של החייט, ומדבריו נעשית שמחה בכל העולמות."

❖ קצת ועוד קצת, כך היא דרכו של היצר הרע ❖

מעשה ברבי זושא והרבי ר' אלימלך שהלכו בדרך והגיעו לאכסניה. נכנס רבי זושא לבחון את טיבה, והרבי ר' אלימלך עמד והמתין לו בחוץ. שהה רבי זושא שעה ארוכה בפנים, לפיכך נכנס אחריו הרבי ר' אלימלך לראות מה פשר מעשיו. רבי זושא עמד והתבונן בזוג איכרים שיכורים שהתחננו לפני המוזג שייתן להם עוד שתייה.

'מה אתה רואה, אחי?' - שאלו הרבי ר' אלימלך.

'את דרכיו של היצר ראיתי ואתבונן בהם' - ענה רבי זושא.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

בתחילה ראיתי שעומד שם האיכר שתוי ואשתו לידו מפצירה בו כי יחדל שהרי עונת הדישה כעת והעבודה בשדה רבה. "הזמן קצר והמלאכה מרובה". ובעלה מסרב לה ומשדלה שתטעם אף היא מהי"ש. כה הרבה לשדלה עד כי נתפתתה לו, טעמה וטעמה עד שנשתכרה, ועתה גם היא מפצירה במוזג, מבקשת עוד יי"ש...

האם לא כך, אחי, דרכו של היצר?! לראשונה מפציר לטעום קמעה, וכששומעין לו בסופו של דבר אף רצים אחריו.

🕊️ רוח הקודש של "נועם אלימלך" על האישה

🕊️ העגונה

בת גביר אחת הייתה עגונה במשך ארבע עשרה שנים, וישבה אצל אביה והייתה תמיד במרירות לב.

כעבור זמן מה, הזדמנה לשם אישה זקנה שהייתה משרתת בביתו של הרבי ר' אלימלך וידעה

לספר מעשיות ומופתים שראתה אצל הרבי ר' אלימלך. האישה העגונה ביקשה מהזקנה שתאכסן אצלה שיהיה לה עם מי לדבר. בין לבין היא שחה לה את מר לבה, והזקנה יעצה לה שתיסע לרבי ר' אלימלך.

ונסעה העגונה לרבנו אלימלך, וסיפרה לו את מר לבה, והשיב לה: "בעלך חי בעיר פלונית, ועוד חודשיים יחזור לביתו, לכן הכיני את עצמך כדרך הנשים, וגם התקיני לאותו הלילה סעודה עבור בעלך. האישה העגונה נסעה חזרה לביתה והייתה מאמינה ואינה מאמינה, כלומר התקשתה להאמין. אמנם,

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הזקנה אמרה לה, שתסיר דאגה מעל לבה ושבוודאי תהיה לה ישועה גדולה כי בוא יבוא בעלה באותו הזמן. וכאשר התקרב הזמן שאמר לה רבנו, הזכירה הזקנה לאישה העגונה שתכין את עצמה.

באותו היום הכינה סעודת ערב והדליקה הרבה נרות, אולם כשראו שעבר כמעט חצי הלילה וגשם חזק התחיל לרדת, התייאשה האישה ורצתה ללכת לישון, אך הזקנה לא נתנה לה לישון, כי אמרה לה: "בוודאי תכף יבוא בעלך אל תישני". והאישה אמרה: "אפילו אם הוא במרחק רבע פרסה מהעיר, הוא לא יוכל להגיע כי גשם חזק יורד בחוץ". לפתע, שתי דקות לפני חצות הלילה, שמעו שתיהן שדופקים עלהדלת, הלכו לפתוח והנה בא בעלה. השמחה הייתה גדולה ובעלה סיפר שזה כמה שנים ששכח שיש לו אישה כי היה טרוד במסחר טוב. ואחריזמן מה בא אליו איש זקן ואמר לו: "מה לך זה זמן רב?! הלא יש לך אישה ובנים, ולמה אין אתה נוסע לביתך?! דע לך שאם לא תיסע לביתך תוך שישה שבועות מעכשיו, מות תמות!".

ובכל שבוע בא אליו ואמר לו "עדיין לא נסעת לביתך?! האם שכחת את מה שאמרתי לך?!". עד שהוכרחתי למכור את כלההסחורות של החנות שלי ונסעתי לביתי. ובבואי בערך פרסה מכאן רציתי ללון באחת הבקתות ביער בגלל הגשם החזק שהתחיל לרדת, ובא שוב הזקן הנ"ל והיכה אותי במקל ואמר: "הלא אמרתי לך שתיסע לביתך, לכן סע תיכף ומיד בלי שום עיכוב ואל תישן פה", והוכרחתי לנסוע לביתי בגשם החזק.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ ה"נועם אלימלך" ואברהם אבינו ❧

בעל "המאור ושמש" היה תלמידו ומשמשו של הרבי ר' אלימלך מליז'נסק ונהג ללון בביתו של הרב זמן רב. לילה אחד בחצות הלילה נכנס בעל "המאור ושמש" לחדרו של ה"נועם אלימלך", והנה זקן אחד יפה תואר ופניו מלאות רחמים ישב על מיטתו של הרבי ר' אלימלך מליז'נסק. הרבי שכב על מיטתו, ושניהם דיברו כשעיניהם זולגות דמעות כמים. בעל "המאור ושמש" לא שמע את דבריהם, ואחרי זה לא ראה עוד את הזקן. והנה הדלת מבפנים הייתה סגורה. ("המאור ושמש" סגר אותה לפני כן). כעת כשנעלם הישיש הבין בוודאות כי לא אדם גשמי היה זה, הואיל ונעלם ממקומו בלי לצאת החוצה, ואחזהו מורא גדול מאוד. בבוקר ראה ה"נועם אלימלך" ש"המאור ושמש" מפוחד מאוד, ושאל אותו: "מדוע פניך רעים הם ורעיוןך משוטטים בפחד?". אמר לו משמשו: "כי לא ידעתי מי הוא שבע הימים אשר ישב בלילה הזה על מיטתך ובכיתם שניכם". ענה לו הרבי: "האם ראית אותו ואינך מכירו?". וענה: "אינני מכירו". אמר לו הרבי: "אוי לו לבן אשר אינו מכיר את אביו, הלא זה היה **אברהם אבינו** ובכינו כשדיברנו יחדיו כדי לדעת איך להושיע את בני ישראל מהצרות".

❧ בקע את המים בידו ❧

סיפרה נכדתו של הרבי ר' אלימלך מליז'נסק שכאשר הייתה בת אחת עשרה הסבה בליל פסח בליל הסדר של סבה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ר' אלימלך זצ"ל. היא שמה אוזנה כאפרכסת לדבריו הקדושים שבערו כגחלי אש כאשר סיפר למסובין על ניסי יציאת מצרים, ותיאר גם כן את הנס של קריעת ים סוף שהמים שבים נבקעו וישראל עברו בו ביבשה.

ושאלה את סבא, הרב הקדוש: "סבא! איך ייתכן לומר על מים לשון 'בקיעה'? בזמן שעיינו רואות שאם יכו את המים אפילו אלף פעמים לא ייבקעו ויישארו כמו שהיו".

וסבא הצדיק כאשר שמע את דבריה שנאמרו בתמימות לא כעס עליה, אלא רק ציווה להביא קערה עם מים, הניף את ידו הקדושה והיכה באמצע המים. מיד נחלקו המים שבקערה לשני חצאים ועמדו כמו נד, קיר. ואמר לה: "עכשיו הבנת, בתי, את הנס של קריעת ים סוף?! והלא משה רבינו עליו השלום עשה גם כן: היכה את המים והם נבקעו".

🌀 הנועם אלימלך ור' זושא מרפאים את אחיהם

🌀 השלישי 🌀

לשני האחים, הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא, היה אח ושמם ר' מרדכי שגר במדינת ליטא. הוא היה מהמתנגדים הגדולים לחסידות, ואפילו התנגד לאחיו הקדושים שהיו חסידים מובהקים. פעם חלה ונפל למשכב והרופאים אמרו כי הוא חולה במחלה קשה, מדבקת ומסוכנת. ימיו ספורים, וחייבים לבודד אותו שלא ידביק אחרים.

היה שם זקן אחד אשר אהב מאוד את ר' מרדכי וריחם עליו. אותו אדם הסכים לסכן את עצמו ולהישאר אתו בחדר

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ולשמש אותו. סגרו את הזקן עם החולה בחדר מיוחד וציידו אותם בתרופות לחולה ובאוכל בשביל הזקן. בלילה הבחין הזקן כי ר' מרדכי גוסס, וסבר כי נשמתו יצאה ממנו כבר. הדליק הישיש נרות וביקש להוריד את החולה מן המיטה ולהניח אותו על הארץ. לפתע ראה כי החולה מגלה סימני חיים, וכל שנייה שעברה מצבו השתפר עד שפקח עיניו ורמז לקשיש כי ייתן לו משהו לאכול. נתן לו הזקן לאכול ולשתות ועד הבוקר שב לבריאותו הראשונה. הזקן התרגש מאוד וביקש מר' מרדכי שיספר לו את כל מה שעבר עליו.

בהתחלה אמר החולה שאינו זוכר כלום, אך לאחר שהזקן התחיל להזכיר לו שעזר לו וסיכן את חייו בשביל לשמש אותו, החל ר' מרדכי לספר: "כאשר יצאה נשמתו, הביאו אותי לפני בית הדין של מעלה ומצאתי שם את אחיהקדוש ר' אלימלך. הוא שאל אותי: "מה מעשיך כאן?". אמרתי לו, כי דנו אותי למיתה ונטלו את נשמתו. נתמלא אחי רוגז וצעק, הייתכן להמית איש צעיר, בעל אישה ובנים?! ודרש כי בית הדין יחזור לשפוט אותי ושגם הוא יהיה בין היושבים בבית הדין. אחר כך הגיע לשם אחי הקדוש רבי זושא שהחזיק ספר תחת בית השחי. הוא תפס אותי בזרועי ואמר: "אלימלך, תפוס את הספר בידך ובוא איתי". נזדעזעו הדיינים ואמרו: "מה קורה פה? וכי הכול כאן הפקר, וכל אחד יכול לעשות כרצונו? ומי הוא זה אשר העז לקחת בחזקה את הנידון?". ואמרו לבית הדין, כי זה הרבי הקדוש ר' זושא, והספר תחת בית שחיו הוא ספר "הזוהר" שבו הוא לומד את תורת ר' שמעון בר יוחאי, ולכן הוא יכול לעשות כל שברצונו לעשות ואין מידו מציל ומוכרחים לציית לכל דבריו.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ורבי מרדכי סיים: "את קדושתם של אחיי זכיתי לראות במו עיניי,, ומעכשיו נעלמו כל תלונותיי והתנגדותיי לאחיי הקדושים ולכל חבריהם ותלמידיהם".

❧ רופא חולים, משדך ומתיר אסורים ❧

פעם אחת היה רב גדול ושמו ר' שמואל, הוא היה רב ליטאי שהתנגד לחסידות. לא עלינו, לאותו ר' שמואל הייתה בת שכבר הייתה בת שמונה-עשרה, כבר הגיעה לפרקה, והוריה רצו לחתנה. דא עקא בתו של ר' שמואל לא הייתה בריאה. מאז שהייתה תינוקת היא לא התפתחה: אמנם, גילה היה שמונה-עשרה, אך היא נראתה כתינוקת בעריסה, כל היום שכבה במיטה. גם מבחינת הגודל הייתה קטנטונת. אמרה האישה לבעלה ששמעה שיש צדיק גדול ששמו רבי אלימלך מליז'נסק שמספרים עליו שמסוגל לחולל נסים ומופתים, והתחננה בפני בעלה שייסע עם בתם לצדיק, אולי הוא יעשה נס ומופת. בהתחלה במשדזמן רב הוא התנגד כי לא האמין בחסידים וביכולות הפלאיות שחנן ה' את הצדיקים, אך היא כל כך לחצה עליו והפצירה בו עד שבסוף הוא הסכים בעל כורחולקחת את הילדה בעגלה – בחורה גדולה שהיא תינוקת – והם נסעו לליז'נסק.

בדרך פגש ר' שמואל חבר ילדות, שגם הוא היה "מתנגד", מסתייג מהחסידות. החבר ידע שר' שמואל כל הזמן לומד תורה ומייקר את הזמן, ולכן שאל אותו לאן הוא נוסע. ר' שמואל סיפר לו את כל הסיפור, והחבר ביטל את הרעיון להגיע לרבי הקדוש: "מה?! אתה כבר מהחסידים, המאמינים ב"רביים"?! זה ביטול תורה!". הוא השפיע עליו לחזור הביתה. ואכן, ר' שמואל חזר על עקבותיו. כעבור כמה זמן אשתו

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הפצירה בו שחייבים ללכת לעשות איזושהיא השתדלות. ה' גדול ויכול לעשות נס, יש צדיקים שדרכם ה' מביא ישועות. צריך אמונת צדיקים, ואולי בזכות הצדיק ירחם ה' ויעשה נס. שוב נעתר ר' שמואל לרעייתו ונסע לר' אלימלך. הפעם לא היו מניעות, והוא הגיע לרבי אלימלך ונכנס אליו.

כשר' שמואל נכנס עם הבחורה-התינוקת לחדרו של רבי אלימלך, ביקש הרבי, שר' שמואל ישכיב אותה בינתיים על המיטה שלו שהייתה באותו חדר. הוא שם אותה על המיטה של הרבי, והם התחילו לשוחח בדברי תורה. ר' שמואל היה גדול ובקי בתורה, ופתאום באמצע דברי התורה שלו פנה לכיוון המיטה רבי אלימלך וצעק: "איזו חצופה שאת שוכבת על המטה שלי, קומי מיד!" ר' שמואל נדהם: הרי בתו אינה שומעת, אינה מסוגלת לדבר ואינה יכולה לקום – ממש כמו תינוקת – אך ר' אלימלך רק גער בה שתקום, ופלאי פלאים... היא מיד קמה. האבא היה בהלם גמור, בכלל לא הבין מה קורה. נס גדול התרחש: הילדה קמה והתקרבה לשולחן. האב חש מאושר מאוד, אך עדיין היה מוטרד מכך שבתועדיין הייתה קטנה מאוד כמו גמדה. רבי אלימלך קרא לילדה ואמר: "אני רוצה לברך אותך". הוא הניח את ידיו הקדושות על ראשה, והתחיל לברך אותה שפע ברכות, ותוך כדי ברכותי הרים כל פעם את ידיו עוד מעט, וככל שהרים את הידיים כך הילדה גדלה. כך עשה, עד שכבר הייתה הבחורה גדולה ונראיתה כבנות גילה. כל הפלאים הללו נמשכו כמה שניותבלבד!

טוב, זה כבר היה נס עצום. האב נותר פעור פה מגודל הנסים שראה במו עיניו. עדיין לא הספיק להתאושש ור' אלימלך פנה לאבא, ואמר לו שהבת הגיעה לפרקה וצריכה שידוך. "לך הביתהועשה את השידוך הטוב ביותר", ציווה ר' אלימלך הקדוש. והוסיף: "אין לך כסף, כמו לרוב היהודים,

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ולכן אני כותב לך פתק. אחרי השידוך תלך למקום פלוני לפגוש איש פלוני ותיתן לו את הפתק. כתוב בו שישלם את כל הוצאות החתונה".

מובן שר' שמואל כבר האמין מאוד בצדיקאחרי שראה נפלאות כאלה והלך הביתה. כעבור כמה זמן עשו שידוך לבת, ואז לקח הרב את הפתק של רבי אלימלך ונסע לאותו מקום וחיפש אחרי אותו יהודי, וכשמצא אותו מסר לו את הפתק. כשאותו אדם ראה את הפתק, שצריך לשלם הון עתק, – את כל הוצאות החתונה, בלי לחשוב פעמיים הוא הוציא את כל הכסף מהכיס ונתן לו. לפני שנפרדו שאל הרב שמואל את האדם הזה – שלא היה נראה עשיר מאין הכסף. והוא סיפר לו את הסיפור הזה:

באותם ימים היו פריצים רשעים בעלי אחוזות, והיו שם יהודים ששכרו מהם מבנים, כמו בית מלון קטן עם חנות וכד'. אם ליהודים לא היה כסף בסוף השנה לשלם, היו הרשעים לוקחים את היהודי, אתאשתו ואת בניו וזורקים אותם לתוך הבור. בכל יום זרקו להם חתיכת לחם שלא ימותו ברעב. בסוף, או שמישהו היה משלם ופודה אותם או שהרבה פעמים היהודים הללו גוועו מרעב. המצווה הכי גדולה של הבעל שם טוב (הבעש"ט) ותלמידיו הייתה פדיון שבויים במקרים אלה. הם נהגו ללכת במסירות נפש לאסוף כסף ולפדות את המשפחות האומללות האלו.

והנה אותו יהודי שנתן את כל הכסף לרב שמואל ממשיך לספר: אני וכל המשפחה שלי נזרקנו לתוך בור, כי לא היה לי כסף לשלם את השכירות לפריץ. כל יום השליכו לבור חתיכת לחם אחת בלבד. פעם בא הפריץ הרשע עצמו, וצעקתי לו: "מה אתה מרוויח שאנחנו בבור?! תן לי לצאת ואני אסתובב במדינה ואבקש מיהודים טובים כסף, וכך אפרע את החוב שלי, ואז תוציא את כל משפחתי". אותו פריץ חשב שבאמת יותר

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

כדאי לו כך, כי אם ישאיר אותי בבור אף פעם לא יקבל את הכסף, ואילו אם יוציא אותי מהבור וישאיר שם את משפחתי יש סיכוי שיזכה בכסף. ואכן, הוציאוני מן הבורוהסתובבתי במדינה כקבצן, כאשר אני יודע שאשתי והילדים מחכים בבור. סוף סוף הצלחתי בחסדי ה' לגבות את כל סכום הכסף.

סכום זה הוא בדיוק אותו סכום שכתב ר' אלימלך הצדיק בפתק. הבנתי שאין כאן מקרה כלל, ולכן אני נותנו לך כפי שהורה הצדיק הקדוש".

ר' שמואל נדהם מאמונת הצדיקים הגמורה של אותו יהודי שנתן לו את סכום הכסף העצום הזה בשביל לחתן את הבת שלו. עכשיו הוא היה עם אותם הזוזים שבמסירות נפש היהודי העומד מולו גייס בשביל להציל את המשפחה שלו, וברגע שקרא את הפתק של הצדיק שצריך בדיוק את הסכום הזה, בלי היסוס בכלל הוא מיד הוציא אותו ונתן. ר' שמואל נפעם מהביטול העצום, מהשפלות ומאמונת הצדיקים הגמורה של היהודי הזה שמיד הוציא ונתן את כל הסכום על חשבון חיי משפחתו.

אותו יהודי מיד נסע לרבי אלימלך מליז'נסק וסיפר לו את כל הסיפור, וגם הביא את הפתק שנשאר אצלו. "וכעת", שאל את הרבי הקדוש, "מה עם המשפחה שעדיין בבור. רבי אלימלך ענה: "יהיה בסדר". באותו רגע אותו פריץ התפגר במיתה משונה, מת במיתה משונה, והמשפחה באופן אוטומטי השתחררה ויצאה מהבור.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ מבטל קטרוגים ❧

הרבי ר' אלימלך מלזינסק נהג באופן קבועכל חצות הלילה להתגולל בגופו בשלג. זה היה אחד מהסיגופים שקיבל על עצמו.

פעם אחת היו מונחים מתחת לשלג קרשים עם מסמרים. מאחר שהשלג כיסה אותם, כשהצדיק הרבי ר' אלימלך מלזינסק גלגל שם את גופו הקדוש, הוא לא ידע שיש קרשים עם מסמרים מתחתיו, ואחד המסמרים חדר לתוך גופו, ונהייה לו חור גדול בבשרו. ר' אלימלך היה בסכנה גדולה וכשנכנס לביתו ראתה בתו הצדקת מרים איך הדם נוזל ממנו בכמויות גדולות. היא בדקה אותו וראתה חור גדול בבשרו מלא דם. היא לא רצתה להלחיץ את אביה הקדוש, לכן אמרה בבדיחותא: "בלי עין הרע, שק שלם של קש אפשר להכניס בחור גדול כזה". דברי הצחוק האלה גרמו גם לאביה הקדוש לצחוק. ומיד אחרי שסתמה את החור עם תחבושת, חזר הרבי ר' אלימלך לעבודתו בתיקון חצות.

בבוקר אמר הרבי ר' אלימלך לבתו, שהייתה סיבה טובה מן השמים שפתחה את פיה בחכמה ובדברי צחוק עד שגם הוא החל לצחוק וזה גרם שגם בשמים יתעורר צחוק, ובזכות כך ניצל מן הסכנה. והסביר, כי אם בא לאדם פתאום דבר של סכנה, סימן שנתעורר עליו איזה קטרוג בשמים, וכשאין שום עצה להמתיק את הדין, אז אם אפשר לגרום שגם בשמים יתעורר צחוק על ידי זה נמתק הכל ומתהפך לרחמים.

(וזהו גם העניין ששוחקין כשנופלים או כשרואים איש משוגע, כי אז הסכנה גדולה).

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 נוהגים מידה כנגד מידה 🌀

פעם אחת, אחרי שהתפרסמו בעולם האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא מאניפולי, הגיעו לעיר לודמיר שבאוקראינה במרכבה. מיד נפוצה השמועה בכל העיר שהאחים הקדושים מגיעים, וכל תושבי הער הזדרזו לצאת לקבל את פניהם. אחד מעשירי העיר הזמין אותם להתארח בביתו המפואר, אך הם סירבו. לאחר הפצרות חוזרות ונשנות של העשיר הם הסכימו לשלוח אליו את העגלון ללון אצלו ואת הסוסים לנוח באורותו, אבל הם עצמם הלכו להתארח בבקתתו הדלה של אחד העניים.

כששמע זאת העשיר כעס אליהם על כך שהם מיאנו להתארח אצלו וביכרו להתארח אצל העני, והם השיבו לו: "כשהגענו לכאן בזמן הגלות היינו לבושים כמו עניים ואף אחד לא הכיר אותנו. למרות זאת העני הזה הציע לארח אותנו ובניגוד לו אתה סירבת. השוני היחיד בין ביקורנו הנוכחי לביקורנו בעבר, בזמן "הגלות", הוא שאנחנו מלווים כעת בסוסים ובעגלון. "אם כך", המשיכו השניים, "הסוסים והעגלון שמחים להיענות להצעתך הנדיבה, אך אנו נשמור אמונים לנדיב הלב שאירח אותנו בשנות עונינו, ואף נחלוק לו הפעם כבוד קבל עם ועדה".

🌀 מזהה את מקום קבורתו 🌀

פעם אחת ביקש הרבי ר' אלימלך מליז'נסק, רבו של ה"מאור ושמשי" מתלמידו, שיבוא אתו באמצע הלילה אל בית הקברותעם מקל. עוד ביקש ממנו שכל מה שיראה יעשה סימן על האדמה בדיוק במקום ההוא.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הלילה הגיע , וה"מאור ושמש" ורבו הרבי ר' אלימלך הלכו לבית הקברות. בהגיעם לשם, לבית הקברות שבליז'נסק, נגלה לעיני ה"מאור ושמש" עמוד אש כשמסביבו ניתזו ניצוצות אש. כפי שציווה אותו רבו, לקח ה"מאור ושמש" את המקל שהיה עמו ועשה אתו סימנים על הארץ במקום ההוא ואח"כ הלכו משם ושבו לביתם.

למחרת שאל ה"מאור ושמש" את רבו על עמוד האש שראה. אמר לו הרבי הקדוש ר' אלימלך שעמוד האש היה הבעל שם טוב (הבעש"ט) זכותו תגן עלינו מייסד החסידות, ובמקום שנתגלה עמוד האש יהיה הקבר שלו (של הרבי ר' אלימלך), וניצוצות האש שניתזו יהיה המקום של האוהל מסביב לקבר.

🕉 דבק ברבי / קשור לתלמידו 🕉

פעם אחת נסע הרבי הקדוש בעל "מאור ושמש" זכר צדיק לברכה לקבר רבו, הרב הצדיק רבי ר' אלימלך זכותו תגן עלינו, והתנה עם בניו ועם אנשים שהיו עמו שיניחו לו להיות לבד על ציון הקבר ולא ייכנס שום אדם לשם. ה"מאור ושמש" נכנס לבדו אל האוהל ואת הדלת סגר אחריו, ואילו בנו ר' אהרן עם בני חבורתו עמדו בחוץ. כאשר ראו שבעל "מאור ושמש" מתמהמה, נפל פחד גדול על בניו, כי ידעו דרכו בקודש שאינו נוהג להתמהמה כל כך ויראו מאד. ניגשו ושברו את הדלת, ונכנסו ומצאו אותו שוכב בפישוט ידיים ורגליים על הקבר... ממש זה כנגד זה. וניסו להעיר אותו ולא הצליחו, ואחרי מאמץ גדול הצליחו להעיר אותו. כשפקח ה"מאור ושמש" את עיניו התרגש ואמר לבניו: "מה עשיתם לי?! אם הייתי נשאר עם הרבי עוד כמה דקות, הייתי נכנס אתו יחד לגן עדן".

(אהל אלימלך קצ)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 מתווכח עם יצר הרע 🌀

פעם אחת בא יצר הרע לרבי ר' אלימלך מליז'נסק ואמר לו שמהיום והלאה יפסיק להחזיר אנשים בתשובה כדרכו בקודש, כי אם יחזיר את כל העולם בתשובה לא יהיה לו, לסטרא אחרא, כלום לעשות בעולם ולא יהיה בו כל צורך.

ואיים היצר הרע על הרבי שאם לא יציית לו לחדול מהחזרתו בתשובה, יעזוב את כל העולם כולו ויילחם רק בו.

השיב לו הרבי ר' אלימלך: " כל אחד משנינו צריך למלא את שליחותו: מה שתוכל לעשות לי בוודאי תעשה בכל יכולתך, גם אם אפסיק להשיב יהודים רבים מעוון.

במהותך הרי לא תעזוב אף יהודי לעולם. לעומת זאת מה שאני אוכל לפעול להשיב רבים מעוון, אמשיך גם בעתיד".

🌀 אוהב ישראל 🌀

הרבי ר' אלימלך קבע לעצמו כלל גדול באהבת ישראל, וקבלה גמורה קיבל על עצמו, שיהיה כל יהודי בעולם שווה בעיניו כאילו היה זה הוא בעצמו, ושלא יחוש בנפשו שום הבדל, אפילו דק שבדקים, בין אהבת בניו לבין אהבת שאר בני ישראל. פעם שב הרבי ר' אלימלך לעירו אחרי מסע ארוך של גלות ושל נדודים שערך על פני הארץ אחרי עידן ועידנים שלא ראה את ביתו ואת משפחתו ולא שמע מאומה מן הנעשה והנשמע בין כותלי מעונו. בהגיעו אל שערי העיר חלפה על פניו עגלה רתומה לסוסים מהירים, אשר יצאה מהעיר בנסיעה חפוזה. לאוזניו של הרבי ר' אלימלך הגיעו כמה מילים מהשיחה שניהלו שני עסקנים שישבו על העגלה.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

וכה אמרו זה לזה :

"...עלם רך וטוב הוא אליעזר, נשמה טובה... מצווה לעשות כל מאמץ כדי להציל את חייו..אסור לחסוך בהוצאות..מי ייתן ויאות הפרופסור לבוא לראותו..."

רבי אלימלך קפא על עומדו, לבו החלו להלום בחוזקה וזיעה קרה שטפה את כל גופו. אליעזר הלא בנו יקירו הוא, אליעזר! מי יודע מה אירע לו. מדוע צריכים להציל את חייו? ה' ירחם !!!...

עד מהרה נעלמה העגלה ולא נותר לו אל מי לפנות ולברר את פשר הדברים ששמע. היטיב רבי אלימלך את תרמילו על כתפו והחיש את צעדיו אל עבר ביתו, כשבלו הולם בקרבו מרוב דאגה. בהמשך הדרך פגש כמה יהודים מבני העיר אשר עמדו ושוחחו אף הם על אודות מצבו האנוש של אליעזר. כאשר התקרב אליהם שמע כי מדובר באליעזר אחר, בנו של יחזקאל הבלן. הדאגה העמוקה שקיננה בקרבו עד כה, רפתה קמעה כחוט השערה.

תיכף ומיד תפס רבי אלימלך את ראשו בשתי ידיו והחל אומר לעצמו במרירות נוראה :

"אוי, אלימלך, אלימלך! לשם מה נדדת וכיתת את רגליך בגלות? וכי איזו תועלת השגת בכך?" מה ערך יש לכל עבודתך וסיגופיך, אם חש אתה עדיין הבדל בין אליעזר שלך לאליעזר של יחזקאל הבלן?

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

סב מיד הרבי ר' אלימלך על עקבותיו, פנה לאחור וחזר לתקופת גלות נוספת...

❧ ההבטחה של הנועם אלימלך ❧

איש פשוט אחד שגר בירושלים סבל לפני פטירתו ייסורים רבים לפני מותו. כשבאו אליו אנשים לבקרו, לא ביקש מהם דבר אלא שיתפללו אל ה' שייקח את נשמתו ושלא יסבול עוד ייסורים נוראיים כאלה. למרות זאת הוא המשיך לחיות. מדי פעם גסס, התעורר לתחייה ושוב גסס וחוזר חלילה.

בין מבקריו בא אליו איש אחד וביקש ממנו שיספר לו את כל המוצאות אותו מימי נעוריו ועד עתה. את רוב האירועים שהתרחשו במהלך חייו לא זכר החולה, אבל את אחד מהם זכר והוא שביקר פעם בעיר ליז'נסק. כשהזכיר החולה את שם העיר ליז'נסק, נצנצה מחשבה באיש שיחו ושאלו אם היה על קברו של הרבי ר' אלימלך מליז'נסק. החולה השיבו בתמיהה: "וכי אפשר להיות בליז'נסק ולא להשתטח על קברו של אותו צדיק?"

"אם כן", אמר האיש, "מובן הדבר... הרבי ר' אלימלך כתב בצוואתו שכל מי שיפקוד את קברו, מובטח לו שלא ימות עד שישוב בתשובה. ובכן זו העצה היעוצה לך: אמור וידוי ועשה תשובה!"

עשה החולה כהצעתו ומיד נלקח לבית עולמים.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ נפקדה בבן אחרי עשר שנים! ❧

ולסיום, במעבר קצת חד סיפור מרגש אחרון מהתקופה שלנו...

מסופר על זוג ממרכז הארץ, שלא הצליחו לזכות בפרי בטן במשך עשר שנים. הזוג הצעיר ניסה את כל האפשרויות מבחינה רפואית כולל טיפולים חדשניים, אך לשווא. עשרות אלפי שקלים ירדו לטמיון.

הזוג אשר היה רחוק מתורה וממצוות לא ניסה את דרך התורה ולא פנה לשום רב שיברך אותם ושיסייע להם.

הבעל עבד כמדריך של בתי ספר אשר היו טסים למחנות ההשמדה בפולין. כך יצא שכמעט כל חודש זכה לפקוד בפולין את קברו של הרבי ר' אלימלך מליז'נסק (י). פעם אחת לאחר שהיה שבור ומיואש מכל עצות הרופאים, החליט להיכנס לקבר של הרבי ר' אלימלך ולדבר אתו.

הוא נכנס פנימה, השתטח על הקבר ודמעות זלגו מעיניו: "אם אני אזכה לילד השנה, אני מבטיח לחזור בתשובה ולקרוא לילד אלימלך כשמדך", נישק את הקבר ויצא.

באותו שבוע נפקדה אשתו בבן זכר והשמחה הייתה גדולה. הבעל הבין שתפילתו התקבלה ברצון, אך לא סיפר לאישה. והנה עברו להם תשעת החודשים, וברוך ה' נולד התינוק שכה ציפו לו. ההכנות לברית המילה החלו, וההורים המאושרים נועצו איך לקרוא לרך הנולד. הבעל לא שכח את הנדר והציע לאשתו את השם 'אלימלך' (על שם הצדיק הרבי ר' אלימלך, זי"ע), כמובן בלי לספר למה דווקא בחר בשם

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הזה. האישה התנגדה בטענה "השם הזה אינו מתאים לילד, הוא יגרום לו צער, כי שם זה אינו אופייני לדור". הבעל לא ידע מה לעשות: מחד, הוא חייב לקיים את נדרו, ומאידך אישתו מתנגדת לשם הזה בנחרצות.

הבעל נסע לאחד מגדולי ישראל להתייעץ אתו, וסיפר לו שהוא נדר נדר לקרוא לילד על שם הרבי ר' אלימלך, אבל אישתו מתנגדת ואינה מסכימה בשום פנים ואופן.

אמר לו הרב שיגיד לאשתו שתבחר את השם, והשם השני יהיה אלימלך".

הבעל הלך לביתו והציע את ההצעה לאשתו והיא הסכימה שהיא תבחר את השם הראשון והשם השני יהיה 'אלימלך', אך היא ביקשה מבעלה שאת השם היא תגיד לו בזמן הברית ולא דקה לפני. הבעל הסכים בסקרנות רבה.

והנה הגיע יום המילה לו חיכו עשר שנים, השמחה הייתה גדולה. הרב התחיל לומר את הברכות שלפני ברית המילה ואמר: "וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל..." והאישה לוחשת לבעלה "נועם!".

הבעל אומר לרב: "נועם אלימלך".

האישה לא ידעה שהיא כיוונה לכינויו של הרבי ר' אלימלך "נועם אלימלך" על שם ספרו.

בשביל הבעל זאת הייתה סגירת מעגל וסימן מן השמיים.

לאחר הברית סיפר הבעל לאישה את כל הסיפור מראשית ועד אחרית. האישה התרגשה מאוד. הזוג זכה לחזור בתשובה וללדת עוד שני ילדים..

פרק שלישי:

גדולתו, קדושתו,

מידותיו, ושבה

הצדיקים עליו

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פעם אחת הרבי ר' אלימלך אמר לתלמידיו

הקדושים:

"אתם יודעים למה נוסעים לאלימלך כמה אלפים של יהודים להושיע אותם מכל צרתם? בגלל שאמרו רז"ל(קידושין ד"מ ע"ב) עשה מצוה אחת אז מכריע את כל העולם לכף זכות, ואם עושה עבירה אחת, אז מכריע את כל העולם לכף חובה".

וזה הסיבה שנוסעים אליי כמה אלפים מישראל בשביל לבקש ישועה, בגלל שאלימלך עשה כמה עבירות, והכריע את כל העולם לכף חובה, ובגלל זה חסר להם דברים, לזה מזונות, ולזה בנים, ולזה פרנסה, ולזה חיים, ולזה רפואה. כי אם הייתי מקיים את מצוות השם יתברך בלי לעשות שום עבירות, אז הכרעתי את כל ישראל לכף זכות, ואז לא היה חסר להם שום דבר, אבל עכשיו על ידי העבירות שעשיתי הכרעתי את ישראל לכף חובה, ובגלל זה חסר להם כל בקשתם הנ"ל, ובגלל זה באים אצלי ישראל שחסר להם כל הדברים הנ"ל ואומרים לי: "אלימלך התפלל להשם יתברך שנוכה לישועות כל אחד לדבר שחסר לו, כי אתה מחוייב בדבר לעשות תשובה, כי אם היית צדיק גמור, לא היה חסר לנו שום דבר, אבל בגלל שהכרעת אותנו לכף חובה על ידי העבירות שלך, אז באנו אצלך שתחזיר את מה שנחסר לנו בגללך".

מיטתו עמדה באויר

הדברי חיים מצאנו זי"ע סיפר, שפעם אחת ה"מאור ושמשי" זי"ע תלמיד הרבי ר' אלימלך זי"ע פתח את דלת חדרו של הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע וראה שמיטתו עומדת באויר והתעלף מרוב פחד, כי הצדיקים נתקדשו בטהרה עד כדי

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

שהחומר הפך כולו לרוחניות ולא נשאר בהם ניצוץ חומריות, וממילא לא היה הגוף מכביד עליהם לעכבם לפרוח באויר.

❧ היה מעורר את העם במעשיות ❧

הרבי ר' אלימלך היה נוהג בין מנחה לערבית לספר סיפורי מעשיות פשוטים. וכל אחד ואחד שהיה שומע לקח לעצמו מוסר והתעוררות לחיים.

❧ גילוי אליהו והאבות הקדושים בראש השנה ❧

מנהגו של הרבי ר' אלימלך זי"ע היה, שבלייל ראש השנה אחר תפילת ערבית היה נכנס לחדרו, ושוהה שם קצת זמן, ורק אחר כך יצא לאחל לקהל הקדוש "שנה טובה".

וכמה פעמים היה לו גילוי אליהו הנביא עם האבות הקדושים, שבאו להגיד לו מה קורה בשמיים, והאם צריך להרבות יותר בתפילה ותחנונים.

❧ הרב הקדוש מרוז'ין זי"ע ❧

❧ האש לא שרפה את ידיו ❧

פעם אחת נסע ה"אמרי נועם" לכפר אחד, שנמצא שם משרת זקן שהיה משרת בחצר ובית הרבי ר' אלימלך זי"ע א בליזענסק, ובבואו לשם מצא את אותו משרת זקן שוכב על מיטתו חולה במצב קשה לא יכול לקום מהמיטה.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

שאל אותו ה"אמרי נועם", האם הוא זוכר את הרבי ר' אלימלך, ואם כן שיספר לו דברים שהוא ראה ושמע בימים ששירת בחצרו. איך ששמע הזקן את השאלה נפל עליו פחד גדול, ישב על המיטה והתחיל לבכות, והתחיל לספר "אני הייתי משרת פשוט הרבה שנים בבית הרבי בליזענסק, ניסים ונפלאות היו שם מהבוקר עד הערב, ולצערי שכחתי הכל מחולשת הזקנה. אך דבר אחד אני זוכר, שבכל יום שישי כשהרבי בא מהמקוה, פשט את ידיו וגילה את זרעותיו והניח אותם על העצים האש והגחלים הבווערים, וכולם ראו את הפלא הגדול איך שלהבות האש והגחלים מתפזרים מאליהם ימין ושמאל ולא נכוו ידינו וזרעותיו של הרבי, והרים הרבי את קולו בבכי ואנחה ואמר, "מיילך מיילך ראה והבט איזה רשע אתה, שאפילו להבות האש והגחלים בורחים ממך ולא רוצים לשרוף אותך".

וכך עמד הרבי על יד התנור וצעק, עד שהקול נשמע בכל הבתים והחצר, ונפל אימה ופחד על אנשי הבית, ואפילו המשרתים והמרשתות ביקשו מחילה אחד מהשני, ממש כמו בערב יום הכיפורים. ומשהדליקו נרות שבת נפלה שמחה רבה על אחד ואחד, וכולנו טעמנו שמחת שבת בשמחה גדולה מאוד

🌀 שרף ידו ונבראה לו יד חדשה 🌀

סיפר הרה"ק מהר"ש השני מבאבוב זי"ע שסיפר אביו הרה"ק מוה"ר בן ציון הי"ד, שפעם אחת שרף הרבי ר' אלימלך ידיו, ובבוקר שרצה להניח תפילין ולא היה יכול להניח בגלל שהיד השמאלית שלו הייתה שרופה, אמר הרבי ר' אלימלך לקדוש ברוך הוא שאינו יכול להניח תפילין כמצווה, והקדוש ברוך הוא נתן לו יד חדשה כדי שיוכל להניח תפילין.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ואמר על זה הרה"ק מהרב"צ שזה שהרבי ר' אלימלך שרף את ידיו הוא יותר חידוש מהיד החדשה שנתן לו הקדוש ברוך הוא, בגלל שאצל הקדוש ברוך הוא אין זה פלא, אבל בשר ודם שישרוף ידיים שלו במסירות נפש זה פלא.

❧ אהבתו לישראל ❧

מעשה ברה"ק ר' אלימלך זי"ע, שאחד משונאיו הכה אותו על הלחי. פנה הרה"ק רבי אלימלך ואמר לו, "לא הועלת בהכאתך לנתק את האהבה שיש לי אליך"

❧ לא נגע בשורות זקנו ❧

הרה"ק ר' אליעזר מדזיקוב זי"ע"א נקלע פעם לכפר אחד וראה שם איש כפרי פשוט מאוד, וראה ששורה עליו אור קדוש ובהיר, שאל אותו הרה"ק מדזיקוב מהיכן אתה אמר לו מליזענסק, שאל אותו הרב ההכרת את הרבי ר' אלימלך מליזענסק. השיב הכפרי לא הכרתי שום אדם בשם "רבי ר' אלימלך" רק הכרתי אחד בשם "מלך קאלטאנעס". מה שתיאר אותו בשם "קאלטאנעס" הוא בגלל שהרבי ר' אלימלך לא נגע בפאותיו ובזקנו הקדוש מפני שחשש שלא יקרע שער ומזה נעשה כתבלים עבים, קאלטענאס בלע"ז.

❧ לא דיבר עד השינה ❧

רבינו הקדוש מוהר"ר אלימלך לא היה מדבר שום דבור אחר מעריב עד השינה.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❖ ובזוהר חי (בחקתי) ❖

❖ עבודת ה' מתחילה מהלילה ❖

מנהגו של הרבי ר' אלימלך לעלות על משכבו בתחילת הערב ולישון עד חצות הלילה, ומאז ואילך היה עוסק כל הלילה בתורה ובתפילה. ואמר הרבי ר' אלימלך כי התורות והתפילות עולות לשמים רק לאחר חצות.

❖ לא דיבר על חורבן בית המקדש רק מתיקון ❖

❖ הנפש ❖

שמענו מפי תלמידי הרה"ק ר' אלימלך זי"ע שלא היה מדבר בכלל מחורבן בית המקדש רק מתיקון הנפש תמיד.

❖ תפארת שלמה - ראדומסק ❖

❖ השיב רביס מעוון ❖

פעם אחת בא היצר הרע להרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע מליזענסק ואמר לו, שמהיום והלאה לא יעסוק יותר בלהחזיר בתשובה אנשים כדרכו בקודש, כי אם יחזיר את כולם בתשובה אז מה יהיה לו ליצר הרע עוד לעשות בעולם. ונתן אזהרה שאם לא יפסיק להחזיר בתשובה אז הוא יעזוב את כל העולם וילחם רק בו. אמר לו הרה"ק הרבי ר' אלימלך, מה שתוכל לעשות לי בודאי תעשה לי בכל יכולתך, גם אם אקשיב

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

לך, כי אתה לא תעזוב אף אחד, ומה שאני אוכל לעשות
אמשיך לעשות כל זמן שאני יכול.

🌀 עושה "חיבור" - חיבור הלב לד' 🌀

פעם בא אצל הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע מליזענסק
רב אחד גאון וגדול, ושאל את הנועם אלימלך האם עשה איזה
חיבור? השיבו הרה"ק ר' אלימלך "אני עושה חיבור זה 40 שנה
ועדיין לא סיימתי" ביקש הרב מהרבי ר' אלימלך שיראה לו
את החיבור, אמר לו הנועם אלימלך "אני מחבר את הלב שלי
להבורא יתברך שמו".

🌀 דרכו בקודש של הרבי ר' אלימלך זצ"ל 🌀

היה שלא היה רשאי ללון בביתו שום מעות אפילו פרוטה
אחת. וכן הורגל במידה זו עד שלא היה יכול לישון בשום אופן
אם היה מונח באיזה מקום או באיזה תיבה שום מטבע. וכן
קרה כמה פעמים שקם ממיטתו בלילה, שלא היה יכול לישון,
עד שהוכרחו לחפש ולבדוק בכל הבית בחורים ובסדקים. עד
שמצאו איזה מטבע קטנה אשר היתה מונחת בחור של כיס
איזה מלבוש או איזה תיבה. וביער את המטבע הכוונה ששלחו
לאיזה איש עני. ורק אז הלך לישון.

וכן ידוע ומפורסם לכל, גודל נתינת הצדקה שהיה מפזר
מנדבת לבו עד אשר אין לשער. וכל אשר היה לו נתן לעניים.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❖ אהל אלימלך קי"ד ❖

❖ הנאצים רצו לגעת בקברו ❖

לפני 150 שנה הגרמנים גזרו גזרה על היהודים והעלילו שהיהודים מחביאים כסף וזהב בתוך ציונו של הרבי ר' אלימלך. גזרו עליהם לפתוח את ציונו ואף יהודי לא הסכים לכך. בקשו מגוי ואף גויי המקום לא הסכימו לגעת בציונו, נאלצו הם בעצמם לחפור. חפרו והגיעו עד לארונו הקדוש!! פתחו וראו את זקנו עדיין לה מטבילת המקווה... וכל גופו שלם!!! באותו רגע עזבו הכל וברחו מן המקום.. וכל זה היה תקופה ארוכה לאחר מותו!

❖ היה מוכיח את עצמו ❖

היה משליך עצמו בתוך מקומות של נמלים וחרקים והיה מסגף עצמו בכל מיני סיגופים קשים מאוד. וברגע שהיו עוקצים אותו וגופו היה שורף היה צועק "מיילך מיילך! אפילו עכשיו אתה עדיין מרגיש גשמיות!"

❖ מכפר על כל הדורות ❖

ישב בתעניות וסיגופים לכפר לא רק על דורו אלא על כל הדורות הבאים עד משיח צדקנו.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ עבד שמרד ❧

פעם אחת ציווה הרבי ר' אלימלך למשמשו לקחת רצועה וללכת עימו ליער כדי לתת בה מלקות לעבד שמרד באדונו.

כשהגיעו ליער, המשמש שאל את רבו "היכן העבד שמרד באדונו", השתטח הרבי ר' אלימלך על הקרקע ואמר לשמשו: "אני העבד המורד, טול והכה עלי אחת אחת, הכה ואל תחשוש. חוטא ופושע אני"

❧ מחלל שבת העיר אותו מהעולם העליון ❧

פעם אחת הרבי ר' אלימלך יתעלף ונפל לארץ ולא הצליחו לעוררו.

שלחו שליח להרה"ק ר"מ מפשעווארסק זל"ל הסמוך לשם, כדי לדעת מה לעשות כי לא ידעו אם אכן זו התעלפות או התדבקות נשמתו הקדושה בעולמות עליונים. ואמר להם הרה"ק מפשעווארסק שיקראו למחלל שבת ויגע ברבינו הקדוש ואם הוא דבוק בעולמות העליונים אז מיד כשיגע בו מחלל השבת מיד יקום ויתעורר ויעמוד. וכך עשו והנועם אלימלך התעורר.

❧ רב המתנגדים דורך על ספרו הקדוש ❧

על מידת ענוותנותו העיד האדמו"ר הזקן בתשובה לאחד מגדולי המתנגדים אשר שם את ספרו של הרבי ר' אלימלך במעשה הבא:

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פעם מתנגד אחד הגיע לביתו של האדמו"ר הזקן זי"ע והתחיל להתפלפל איתו בדברי תורה. ושאל המתנגד את האדמו"ר הזקן, "שמעתי שהוציאו ספר חסידות חדש בשם ה"נועם אלימלך". רוצה לראות איפה שמתי אותו?", והראה לו המתנגד שהספר נמצא מתחת לשולחן והרגליים שלו (של המתנגד) דורכים עליו ה' ישמור.

ואמר לו המתנגד בלגלוג "תגייד לי מה מעלת הספר הזה?". האדמו"ר הזקן צחק ואמר: "גם אם היית שם את מחבר הספר הרבי ר' אלימלך בעצמו תחת הכסא ודורך עליו, גם הוא היה שותק כמו הספר, מרוב הענווה שבו"

🌀 לב נשבר 🌀

פעם אחת קודם ראש השנה היה הרב הצדיק ר' אלימלך מליזענסק יושב ודואג ומתאנח ומקונן באילו פנים אבוא לפני המקום ביום הדין, הלא עבירות הרבה עברתי והיה חושב ומונה אותן בפרוט כדרכו בקודש לסוף חזר ואמר אם כן שברון ליבי יעמוד לי למטה בדין.

(אהל אלימלך)

🌀 תן לעם ויאכלו 🌀

חמשה עשר תלמידים היו לו לרבי אלימלך מליזענסק שהיו רגילים לבוא אצלו לראש השנה והיו מסובים על שולחנו. שנה אחת באו ארבעים איש ערב ראש השנה עם חשיכה שאל הרב את הרבנית יספיקו המזונות לאנשים שבאו? אמרה לו אשתו הרי אתה יודע שלא הכנתי אלא לחמשה עשר איש ומאיפה אביא בשר לכל העם הזה. הכריז הרב שלא יבואו

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

לסעוד אצלו אלא חמשה עשר בלבד שאין הסעודה מספקת ליותר. ואחר כך חזר הרב ושאל את הרבנית אם אפשר אולי לחלק את המאכלים לארבעים איש. אמרה הרבנית אפילו לחמשה עשר מספיק בצימצום. אחר תפילת ערבית הכריז הרב שכל האנשים יבואו לסעוד אצלו, שבאמירת מזמור לה' הארץ ומלואה נשתלחה ברכה באוכל. אחר שאכלו כל אנשי העם עדיין נשתיירו הקערות מלאות. כן בסעודה זו כן בשאר הסעודות.

(דברים ערבים חלק ראשון)

❧ ר' ישראל מרוז'ין אמר על הרבי ר' אלימלך

מליזענסק: ❧

"שתי ידיו היו כלוחות הברית, עשר אצבעותיו כעשרת הדיברות".

❧ עבירה קלה וחמורה ❧

פעם אחת נתארח ר' משה בנו של המגיד מקוזניץ אצל הרבי ר' אלימלך ושמע שהוא אומר על עצמו, כי הוא גרוע מכל אדם.

שאלו ר' משה: הכיצד יאמר זאת כבודו? וכי הוא חשוד חס ושלום על עבירות חמורות?

השיב לו הרבי ר' אלימלך:

אבל חשוד אני על עבירות קלות, שהן דקות מן החמורות, כשנועצים מחט דקה בבשר הוא נעשה חורים חורים. וכשתוקעים לתוך הבשר מקל עבה אינו מכאיב כל כך.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

האדמו"ר מקאליב רצה לחבר פירושים על "הנועם אלימלך" יצאה בת קול ואמרה: "איך רצית לפרש?! זו תורת עליון!! תורת מלאכים!!"

❧ בזכות תלמידי אהיה בגן עדן ❧

יום אחד ערך חשבון נפש, ואמר שכל כך הירבה לחטוא ולפשוע, עד שכל שבעת מדורי גיהנום ושאל תחתיות לא יספיקו בשבילו. והיה דואג ומתמרמר.

עוד הוא מחשב חשבוננו והנה נכנסים ובאים לחדרו חמישה מתלמידיו הקדושים הלא הם: "החוזה" מלובלין, ה"אוהב ישראל" מאפטה, ר' מנחם מנדל מרימינוב, המגיד מקוזניץ, ורבי משה לייב מססוב, שמח בהם הרבי ונחה דעתו. ואמר:

"בזכותכם מקווה אני להנצל מדינה של גיהנום, שכבר אמרו: "לא יהיה הרב בגיהנום ותלמידיו בגן עדן.."

❧ הרבי ר' אלימלך ❧

צדיקים אמרו שבשמים דנים את מי שאומר "ר' אלימלך" או "ר' שמעלקא" בלי להוסיף את התואר 'רבי', כמו "הרבי ר' אלימלך" או "הרבי ר' שמעלקא".

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ ובסה"ק מאו"ש פ' מסעי כתב ❧

שהרבי ר' אלימלך עשה תשובה גם על תשעת החודשים
שציער את אימו בהיותו עובר בביטנה

(אהל אלימלך רכד)

"הרבי ר' אלימלך זי"ע ביקש שלא יעלו אותו כל כך
הרבה למעלה" כי רוצה להיות עוד מקושר בכלל ישראל כאן
בזה העולם"

(הרה"ק רבי איציקל מפשעווארסק זי"ע)

"הרבי ר' אלימלך אמר שאדם צריך לעשות תשובה עד
העבירה הראשונה שעשה, ואמר שעשה תשובה אפילו על זה
שהכה את דדי אימו בהיותו תינוק"

(הדברי חיים מצאנז)

"הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע היה גדול כמו אברהם
אבינו, אם היו מניחים אותו לעשות מצוה אחת, היה בורח מן
הגן עדן לעשות מצוה ורצון הבורא יתברך שמו"

(אהל שלמה ח"ב אות י)

"הרה"ק מסאטמאר זי"ע אמר שהרבי ר' אלימלך
והרבי ר' זושא היו גדולים כתנאים ואמוראים"

(תפארת יואל קכה)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ בעל "קול אריה" דיבר בשבח הרבי ר' אלימלך

❧ זי"ע

פעם אחת אמר, לומר שהיה גדול כל כך כמו הבעש"ט
זי"ע אין לומר, והכה באצבעותיו על שפתיו, אבל כן אוכל
לומר, שכל מדריגות הקדושה שהיה לו להבעש"ט היה גם
לה"נועם אלימלך".

(תולדות קול אריה דף קב)

❧ רבי נחמן מברסלב אמר: ❧

"קדושת מעלת הרב הקדוש רבי אלימלך ז"ל נשגבה
למעלה למעלה ממה שנראה ומובן מתוך ספרו"

(חיי מוהר"ן)

❧ הרה"ק מראפשיץ זי"ע אמר: ❧

אם לא הייתי ירא מהזקן (הרבי מענדלי מרימנוב זי"ע),
הייתי אומר שכולם הם בבחינת בעלי תשובה, ורק הרבי ר'
אלימלך זי"ע היה צדיק מעיקרא.

❧ בזכותו יש יהודים בעולם ❧

הרה"ק מהר"י מבעלזא זיע"א פעם בהיותו בליזענסק על
הציון, כשיצא משם אמר "אילולי הרבי ר' אלימלך לא נותר
עד היום יהודי בעולם"

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ בכוחו יש יהודים בעולם ❧

"כבר לא צריך לחפש מופתים מהרבי ר' אלימלך זיע"א מספיק שרואים יהודי ברחוב, כי זה לבד הכל מכוחו"

(הרבי מיארטשוב זיע"א בשם שהרה"ק מהר"ש מבאבוב זי"ע)

❧ כל ענייני היהדות בכוחו ❧

סיפר הגה"צ מקאשוי זי"ע, שפעם התקיימה סעודת ברית והרה"ק מסאטמר זי"ע היה שם, ודיבר עם הרבנים המסובין בעניינים שונים, ובאמצע אמר אחד המסובין שהיום הוא יום ההילולה של הרבי ר' אלימלך מלזיענסק זי"ע והיה ראוי לספר מענייניו קצת, ענו לו הרה"ק מסאטמר כל מה שאנחנו מדברים כאן בענייני היהדות הוא מכוחו של הרבי ר' אלימלך זי"ע.

❧ על ידי הבטתו נהפך לאיש אחר ❧

אמרו על הרבי ר' אלימלך זי"ע כשהיה מביט על איש שבא אליו, היה אותו איש נהפך לאיש אחר.

❧ ללקוט עבירותיו ❧

הרה"ק הרבי ר' מנחם מנדל מרימינוב זי"ע, בצעירותו הלך אחרי רבו הרבי ר' אלימלך זצ"ל לתשליך, ושאלו אותו הרבי ר' אלימלך "מנחם מנדל גם אתה הולך להשליך את

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

העבירות? "ענה לו "אני הולך להשליך את המצוות שלי, ולקחת את העבירות שלך"

אש התורה בערה בו

יש צדיק אשר קדושתו בוערת בו כל כך, עד אשר מי עבר על מעט עוונות ולא תיקן אותם כראוי, אי אפשר לו לצדיק להתקרב אליו. וכידוע מהאדמו"ר איש האלקים הרבי ר' אלימלך זי"ע שלעת זקנותו הגיע לקדושה גדולה, שלא היה לו אפשרי לדבר עם המסתופפים בצלו כי אש התורה בערה בו.

(תפארת שלמה - ראדומסק)

מלווה מלכה

מורגל בפי החסידים בשם צדיקים וקדושים שבמוש"ק מצוה לספר איזה עובדא מאלו ג' עמודי עולם, ומסוגל לשלשה דברים, מהבעשיט זצ"ל מסוגל לבנים, מהרה"ק ר' אלימלך זצ"ל מסוגל לחיים, ומאחיו הרה"ק ר' זישא זצ"ל מסוגל לפרנסה.

מעלת הספר "נועם אלימלך"

תורתו ומשנתו של הרבי ר' אלימלך קובצו בספר "נועם אלימלך", ספר זה הוא בעיקר מדברי תורה וחסידות שהיה הרבי ר' אלימלך אומר בפני חסידיו בכל שבת בסעודה שלישית, ביום ראשון היה בנו ר' אלעזר רושם את הדברים מזיכרונו ומביאם לפני אביו, מספרים שלעיתים כאשר היה הרבי ר' אלימלך רואה את דברי התורה שיצאו מפיו לא היה מאמין שהוא אמרם ואמר שמלאכים ושרפים אמרו דברים אלו.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הרבי ר' אלימלך לא הסכים להוציא לאור ספר זה בחייו, למרות הפצרות רבות מצד תלמידיו, לאחר פטירתו של הרבי ר' אלימלך, בנו - ר' אלעזר הוציא לאור ספר זה ומאז הופץ ביותר מחמישים מהדורות. הספר נועם אלימלך נלמד על ידי החסידים בחרדת קודש,

בנו של המגיד מקוֹז'ניץ העיד שאביו לא היה מקבל קדושת שבת מבלי שעיין בספר זה,

ר' מנחם מנדל מרימנוב אמר שרק בערב ש"ק אחרי טבילה במקווה יכול הוא להבין את עומק דברי התורה שבספר.

❧ אמירת דברי קדשו, תיקון לנשמה..❧

הרה"ק ר' ישעיה מקרעסטיר זי"ע היה נוהג לומר בשלחנו בשבת קודש, קטעים מהספר "נועם אלימלך" בלי פירוש והסבר, ואמר הרה"ק הנ"ל, שעצם אמירת דברי קדשו מתוך הספר, הוא תיקון לנשמה, כמו אמירת הזוהר הקדוש.

❧ הרב הקדוש אליעזר מדזיקוב זצוק"ל❧

ראה פעם אחת בחלום, בית מלא ספרים ורק ספר אחד היה מאיר מאד מאד, ורצה לילך לקחת את אותו הספר לראות איזה ספר הוא שמאיר כ"כ ונדמה לו שלקחו אותו משם דרד החלון, ואמרו לו שספר זה הוא ספר נועם אלימלך, וכל הספרים שראה בבית הזה הם פירושים על הספר נועם אלימלך.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ מחיה מתים ❧

פעם אחת היה הרה"צ ר' אברהם יהושע זצ"ל אצל חותנו-זקנו מרן בעל ה"תורת חיים" זי"ע ועיין בספה"ק "נועם אלימלך". כאשר בא רבו הק' הביתה, שאל אותו באיזה ספר הוא מעיין השיב לו: ב"נועם אלימלך". שאל אותו רבו זי"ע: היודע כבודו מה שכתוב בספר זה והשיבו: "איך אוכל להבין, הלא מורגל בפי כל - כי מי שיכול להבין בספה"ק "נועם אלימלך". יכול להחיות מתים". השיבו רבינו זי"ע: אני איני אומר כן. אלא מי שיכול להחיות מתים, יכול להכין בספה"ק "נועם אלימלך"!

(אהל אלימלך - ע' 80 אות קצ"א)

הגאון ר' אפרים פישל סופר זצ"ל תלמיד "החתם סופר" וה"ישמח משה" אמר: העולם חושבים שה"נועם אלימלך" הוא קל ללמוד, "נועם אלימלך" הוא כמו תהילים, כל אחד מבין בו לפי מדרגתו"

❧ ראיית הספר והבריחה מהמכשף ❧

הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימינוב זיע"א הגיע פעם אל עיר אחת שגר שם מכשף גדול אשר הרבה לעשות צרות לישראל בכשפיו, כשבא המכשף לאחד הבתים הראה לו ר' מנחם מנדל מרימינוב את הספר הקדוש "נועם אלימלך" ומיד ברח המכשף לנפשו ולא היה בו כוח להזיק שוב לישראל.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🕎 לימוד בספר הקדוש "נועם אלימלך" אפילו

בהיפוך זה סגולה גדולה 🕎

בחור אחד החלה רוח זרה לפעמו, ונטה ללכת אחר המתחדשים, אמר לו הרה"ק מקאלאשיץ זי"ע יש לי סגולה עבורך תאמר בכל יום דף אחד מהספר הקדוש "נועם אלימלך" בין אם תבין ובין אם לא תבין וזה יהא לך לתרופה מועילה, כי בספר "נועם אלימלך" גם היפוך הדברים בלבד מסוגל ליראת שמים.

🕎 מכח הספר חיים בתשובה 🕎

ואני אומר שכל הלומד "נועם אלימלך" מובטח לו שיחיה בתשובה.

(הרה"ק רבי בן ציון מבאבוב זי"ע הי"ד)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פרק רביעי:

אמרותיו היקרות

מפנינים

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

כל עוד הנר דולק אפשר לתקן

בשכונתו של הרבי ר' אלימלך היה גר פרוון, שגם הוא נקרא בשם אלימלך, ורגיל היה לעבוד עד שעה מאוחרת בלילה. פעם אחת, אחרי חצות לילה, היה הפרוון עייף מעמל היום ונרדם, והרבי ר' אלימלך שומע מעבר לקיר הדק את אשתו מעירה ומעוררת את בעלה וצועקת עליו: "אלימלך, אלימלך, תקן את הפרווה כל זמן שהנר עוד דולק!"

מילים אלה - אמר הרבי ר' אלימלך - פועמות בתוך אזני תמיד ואינן מניחות לי..

יחס למצוות

"העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט" (שמות ל, טו) העשיר במצוות, אל יתרברב ואל יחשוב שכבר השיג את הכל, אלא יזכור תמיד את ה"מחצית", שלא הגיע אלא עד החצי אפילו...

ואילו הדל במצוות, לא ימעיט בעיני עצמו ולא יבוא ליאוש, כאילו חס ושלוס אין לו כבר תקנה, אלא יהיה תמיד מוכן לשוב בתשובה.

עולם האמת

"כשאגיע לעולם האמת וישאלו אותי "למה לא היית כמו הרמב"ם? כמו הבעל שם טוב? לא אדאג ולא אפחד, אך שישאלו אותי - למה לא היית אלימלך?" אפחד ואתבייש.

(הרבי ר' אלימלך מליז'נסק)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 השעון הוא הספר מוסר הטוב ביותר 🌀

הרבי ר' אלימלך מליזענסק אמר שהשעון הוא הספר מוסר הטוב ביותר, כי כאשר מסתכלים עליו רואים כי הזמן הולך ואוזל וכל שניה שעוברת לעולם יותר היא לא חוזרת.

🌀 הנועם אלימלך זיע"א אמר על עצמו שהוא בטוח

שיהיה לו עולם הבא 🌀

כי כאשר ישאלו אותו האם למדת תורה?? **ישיב לא**. וכשישאלו אותו האם התפללת? **ישיב שלא**. האם עשית מצוות ומעשים טובים? **ישיב לא**

אז יאמרו לו אי"כ אם אתה אומר את האמת **בעד האמת** מגיע לך עולם הבא!!!

🌀 עצה לשבר טבע רע באדם 🌀

האדם לא נברא בעולם רק לשבר את הטבע לכן יזרז את עצמו לתקן מידותיו בשנת י"ח, כגון מי שנולד בטבע של עקשנות, ישבר את טבעו ארבעים יום רצופים לעשות דווקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו.

וכן מי שבטבעו עצל, ירגיל את עצמו ארבעים יום רצופים לעשות כל דבר בזריזות.. כי הרגל כל דבר נעשה שלטון. וכן מי שבטבעו אינו מתמיד בלימודו, ירגיל את עצמו גם כן ארבעים יום וילמד יותר מההרגל שלו... ומשם ואילך, מן השמים יעזרו להיות מוסיף והולך בשבירת המידות הרעות עד סופם.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ מעמד הר סיני ❧

הרבי ר' אלימלך זצ"ל אמר בזה הלשון "לא בלבד שאני זוכר מעמד הר סיני אלא שאני זוכר מי ומי עמדו אצלי".

❧ יש צדיק, ויש צדיק ❧

צדיק הדואג רק לנפשו ואינו מצטער ודואג לעולם כולו הרי הוא דומה, אומר רבי אלימלך מליזנסק, לאותו אדם המתעטף בפרוותו וצועק "חס חס" ואת התנור אינו מדליק לאחרים.

❧ גם גיהנום הוא רצון ה' ❧

מספרים על ר' אלימלך מליזנסק זצ"ל שאמר: אם יפסקו עליו בבית הדין של מעלה עונש גיהנום ח"ו, אז בכל כוחו ובחשק גדול יקפוץ לשם, לקיים רצון השם.

❧ הנסיעה אל הרבי ❧

מתנגד אחד שאל את הרבי אלימלך זצ"ל "הלא יש הרבה ספרי מוסר, אפשר ללמוד מוסר ויראת שמים מ"חובת הלבבות", "ראשית חכמה", "שבט מוסר", ולמה צריכים לנסוע לרבי? ענה הרבי ר' אלימלך: הנסיעה לרבי היא דבר גדול. שכן התורה מספרת "וישמע יתרו" ומקשה הרש"י: מה שמועה שמע ובא ומתרץ: קריעת ים סוף ומלחמת עמלק. והרי קשה שוב מכיוון ששמע על כל זה למה בא אל משה דוקא,

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

אלא התירוץ הוא : אף על פי שיתרו שמע גדולתו של הקב"ה על קריעת ים סוף ומלחמת עמלק בכל זאת נסע למשה, לרבן של ישראל, כי אינה דומה שמיעה לראיה, אצל הרבי רואים בעליל גדולת השם.

❧ חז"ל אומרים "איבר קטן יש באדם, משביעו

רעב, מרעיבו שבע"❧

הנועם אלימלך זצ"ל חידש חידוש עצום על כך, אדם ש'משביע' את יצרו ופוגם בברית הקודש שלו, בעולם הבא יהיה 'רעב' למצוות כי לא יהיה לו כלום,

אבל אדם ש'מרעיב' את יצרו ושומר את הברית קודש שלו בעולם הזה, אז בעולם הבא יהיה 'שבע' מהשכר שיחכה לו שם.

❧ א' לא נשמעת ❧

הטעם שבמילה **ח ט א** האל"ף אינו ניכר בה הברה, לפי שהרשע בשעה שרוצה לעבור עבירה, שוכח באלופו של עולם.

(נועם אלימלך וישלח)

❧ יראי חטא ימאסו ❧

"בדור שלפני הגאולה ירמסו את החרדים לדבר ה' בצורה כזו, שאילו היו עושים כן בדור הבעל-שם-טוב זי"ע, לא היו בני אותו הדור מסוגלים לשאת זאת מחמת עדינות הרגש

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

שהיתה להם, אך בדור שלפני הגאולה ירדו לעולם נשמות שיש להם טמטום המח והלב, וחסרי הרגש, שלא יהיה אכפת להם כל כך, ויוכלו לשאת מצב כזה של השפלה ורמיסה".

(הרבי ר' אלימלך זצ"ל)

🌀 המשיל משל 🌀

שבדורו של משיח ימתח הקדוש-ברוך-הוא כביכול חבל ארוך מסוף העולם ועד סופו, וכל בני ישראל כביכול יאחזו בחבל זה, ואז יחזיק הקדוש ברוך הוא כביכול בקצה החבל, וינער ויטלטל את החבל עד שיטלטלו כולם באויר, ולא כולם יוכלו להחזיק מעמד בטלטול כזה, ורבים יפלו ארצה. והשוטים יאמרו, אם הקדוש-ברוך-הוא מנער אותנו, בודאי רצונו שנרפה מן החבל, וצריך לעשות רצון השם יתברך, ועל כן ירפו מן החבל ויפלו גם הם ארצה, והחכמים המעטים יחזיקו בחבל נחלתו בכל כוחם ומאדם, ולא ירפו ממנו, וזהו "חבלו" של משיח.

(הרבי ר' אלימלך זצ"ל)

🌀 היו בתוך האדם הראשון 🌀

הרבי ר' זושא שאל את אחיו הרבי ר' אלימלך, "כתוב בספריו הקדושים שכל הנשמות נכללו באדם הראשון, ומשמע שאנחנו היינו גם כן באדם הראשון, אז איך נתנו לו לחטוא?" ענו לו הרבי ר' אלימלך "הוכרחנו להניח לו לאכול, כי אם לא, היה נשאר אצלו השקר של הנחש אשר הסית את חוה ואמר לה אם תאכלו "והייתם כאלוהים יודעי טוב ורע" ותוכלו לברוא עולמות, ואז כל חייו היו בהרהורי עבירה והרהורי עבירה קשים מעבירה".

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌸 הבלבול בדור המשיח 🌸

בדורו של משיח יהיה בורות נוראה ובלבול בין טוב לרע, והבירור יהיה באופן הדומה לניפוי הקמח בנפה וכברה, כי כאשר שמים את הקמח בנפה - מטלטלין אותה הנה והנה, וכל חלקי הקמח, הן הנקי והן הפסלת, כולם נחבטים בדפנות הנפה, ואחר כך כל הקמח הנקי העובר בנקבי הנפה, נופל לכלי שתחתיה ונחבט שוב בנפילתו, ואלו למעלה נשארת כל הפסולת. והפסולת, כשרואה שהקמח הנקי - הוא הסולת - נפל למטה ונחבט פעם נוספת, היא מתגאה עליו לאמר: ראה גודל שפלותך, שאתה נפלת למטה ונוספה לך על ידי זה עוד חבטה, ואלו אני - הפסלת - גם נשארת למעלה וגם לא קבלתי עוד חבטה. אך באותה שעה אין הפסולת יודעת שנשארה היא למעלה רק לרגע קטן, כי בעוד כמה רגעים יהפכו את הנפה וישליכו את כל הפסולת לאשפה.

כן באופן הזה יהיה הברור בין טוב לרע בדורו של משיח. שבתחלה יטלטלו ויחבטו כולם, טובים ורעים כאחד כדרך הנפוי, ואז יפלו יראי ה', ויאמרו להם: ראו שנפלתם כל כך למטה ונחבטתם, ואלו אנו עומדים מעליכם ורומסים ודורסים עליכם, וזה סימן שאנחנו טובים מכם. אך אוי ואבוי לאותם רשעים, שאינם יודעים שכל היותם למעלה הוא כדרך הפסולת הנשארת בנפה, שהוא ביד המנפה, וכשם שהמנפה, בגמרו לנפות, משליך את כל הפסלת כי אין לו חפץ בה, כך לאחר הברור של ימות המשיח יטל השם יתברך את כל הרשעים שעלו למעלה ורמסו את החרדים על דברו, וישליכם מעל פניו כהשליך את הפסלת שבנפה. או-אז יתברר להם, שהיותם שולטים על החרדים לדבר ה', לא היה לטובתם ולמעלתם, אלא אדרבא - נהפך להם לרע.

(הרבי ר' אלימלך זצ"ל)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ כשאדם ישן ואור השכל נעלם, הנשמה חוזרת לשורשה, כמו שכתב הרבי ר' אלימלך זצ"ל: ❧

"עיקר השם הנקרא לאדם כגון ראובן או שמעון זה השם הוא להנשמה ולא להגוף. והחקירה לזאת היא, שאנו רואים אדם שהוא ישן ורוצים להקיצו משנתו, אם דוחפים את גופו ולא יקראו אותו בשמו קשה להעירו משנתו יותר אם היו קוראים אותו בשמו. וזהו מחמת כשאדם ישן אז נשמתו עולה למעלה ויוצאת מגופו, ולכן קשה להקיצו משנתו ע"י דחיפת הגוף, משא"כ אם קוראים אותו בשמו"

(נועם אלימלך פי' שמות דף ל, א).

❧ "ותדע אחי כי בכל דור יש לכללות הדור ענין אחר לתקן" ❧

כמובא בספר הקדוש נועם אלימלך (פרשת נח) וביתר ספרים גדולים, והנה בעקבתא דמשיחא עיקר שנותן היצר כל כוחו, באלו השני דברים: לקרר מהאמונה ח"ו ולפגום היסוד שבכלל זה הוא הפקרות ופריצות שהוא הגורם עיקר שבעיקרין לקרר האמונה רח"ל.

❧ פיצד ידע האדם שעבודתו את ה' לשם שמים? ❧

אם שמתח הוא בעבודת ה' של חברו, ואף שחברו מצליח ועולה עליו אין עינו רעה בו, זהו סימן שעובד הוא לשם שמים

(הרבי ר' אלימלך מליזנסק)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ פרש רבי אלימלך מליז'נסק ❧

בספר "נעם אלימלך" (פרשת "בא"): "אין לך אדם שאין לו שעה" - מי שאין לו שעה מיוחדת להתבודד עם קונו ולחשוב על תכליתו, אינו נחשב בגדר אדם כלל, וזה אין לך אדם שיקרא "אדם" מבלי שיהיה לו שעה ביום לחשוב על תכליתו, עד כאן.

על הצדיק לזכור שלפני הוכחת הזולת עליו להיות קדוש וטהור, נקי מכל רגש של גאווה "דהתורה הקדושה מלמדת אותנו דרכי מוסר ותוכחה איך יוכיח אדם את חברו, דהנה האדם הרוצה להוכיח בני אדם צריך להיות קדוש וטהור בכל בחינותיו דהיינו נשמה, נפש רוח הוא טהור וגופו טהור ואז הוכח תוכיח את עמיתך"

(נו"א, תצוה, נא ע"א)

❧ חזרה בתשובה ❧

אל יתיאש מלחזור בתשובה ויכול עדיין לגאול נפשו בתשובה ומעשים טובים אפילו אם עבר ושנה הרבה לעשות הרע בעיני ה' כל ימי חייו אף על פי כן שערי תשובה לא ננעלו.

(נו"א, אמור, סה ע"ג)

❧ על דיבור המתחיל: "עד בוא השמש תשיבנו לו" ❧

אומר הרבי ר' אלימלך: "לפני שאתה רוצה לעלות לדרגת חסידות והתלהבות אש עליך לכבס את כתמך שדבקו

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

במעשיך. משל לאדם המבשל מאכל טוב שלא נזהר ופחם ואפר כנסו לתוכו הרי כשיאכל את האוכל הוא ישליכו מתוך פיו, כך האדם שרוצה לעשות מאכל טוב לבורא אולם מעשיו הם בבחינת חמץ וזו היא בושה, לכן לפני שרוצה לעלות להתלהבות עליו לנקות את נשמתו.

(נו"א, משפטים, מה ע"ג.)

❖ פרנסה ❖

הבוטח בלב נאמן, פרנסתו מזומנת לו שלא בצער ועבדות כלל, וכגשם ההולך בלא יגיעה, ורק אם הוא מחוסר בטחון צריך להשתדלות וליגיעה דבר יום ביומו.

(נועם אלימלך פרי בשלח)

❖ אָמַר פֶּעַם הַרְה"ק ר' אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ' עֲנִסְק זִי"ע ❖

שֵׁישׁ לוֹ צֶעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ מִכָּדָּ שְׂרָאָה בְּאִיזָה מְקוֹם כִּיצַד רַבֵּי רַבְבוֹת שֶׁל בְּרִיּוֹת בּוֹנִים מְקוֹם טְמֵאָה [הַכּוֹנֶה בְּרוּחָנִיּוֹת שְׂאֲנָשִׁים בְּעוֹנוֹתֵיהֶם בּוֹנִים בְּנִינִים שֶׁל טְמֵאָה], רַחֲמָנָא לִיצְלוֹ, אֵדָּ הוּא מְחִיָּה עֲצָמוֹ בְּדָבָר אֶחָד - שְׁלִפְנוֹת עָרַב מְתִיצֵב לוֹ הַרְה"ק ה"חֹזֶה מְלוּבְּלִין" זִיע"א לְתַפְלַת מְנַחָה, וּבְכַח תְּפִלְתּוֹ זֹה הוּא הוֹרֵס אֶת כָּל בְּנֵי הַטְּמֵאָה שֶׁהוֹקֵם בְּמִשְׁדֵּי הַיּוֹם... הַרְי לָנוּ שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּפֶה - אֶפְשָׁר לְבָנוֹת מְקוֹם לְטְמֵאָה עַל יְדֵי דְבוּרִים טְמֵאִים, חֵס וְחִלְיָהּ, וְלַעֲמַת זֶה אֶפְשָׁר לְהָרֵס אֶת כָּל הַטְּמֵאָה עַל יְדֵי דְבוּרִים קְדוּשִׁים.

(עיין זרע קדש פי תצא קלט ע"א)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פרנסה על ידי תפילה..

על הפסוק (לב, ח) "זֶכֶר יָמוֹת עוֹלָם בֵּינוּ שָׁנוֹת דָּר וָדָר שָׁאֵל אָבִיךָ וַיַּגְדֵּךָ זִקְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ", כְּתַב הַרְבֵּי ר' אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זצ"ל בְּנֵעַם אֱלִימֶלֶךְ לְפָרֵשׁ שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה כָּאֵן בָּא לְלַמֵּד לְאָדָם דָּרָךְ עֲבוּדָה עַל כָּל יְמֵי חַיָּיו אִיךָ לְהִתְנַהֵג, וְהוּא "זֶכֶר יָמוֹת עוֹלָם" - שְׁצָרִיכִים לְזָכֵר וְלַחֲשֹׁב תְּמִיד רוּמְמוֹת הַבוּרָא וַיַּגְדֵּלְתוּ וְכָל הַנְּסִים וְהַפְּלָאוֹת שֶׁמִּימֹת עוֹלָם כְּדֵי שֶׁתִּכְנַס רוּמְמוֹת וְאַהֲבַת הַבוּרָא בְּלִבְנוֹ, וּמִמְשִׁיךְ הַפְּסוּק "בֵּינוּ שָׁנוֹת דָּר וָדָר" - שְׁצָרִיכִים לְהִתְבּוֹנֵן וְלִרְאוֹת אִיךָ שְׁדוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִכְּן הַכֹּל הֵבֵל, וּמָה טוֹב לְדַבֵּק בְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים לְהִיּוֹת עֶקֶר עֶסְקִינוּ בְּעֲבוּדַת הַבוּרָא וְלֹא לְהִפְּדוֹ חֵס וְחִלְיָה.

וְאִם תֹּאמְרוּ שְׂאֵם יֵהָא כָּל עֶסְקִינוּ בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ אִם כֵּן מְאִיפָה יִרְקֵה זֶה חַי מָה אַעֲשֶׂה לְפָרְנִסְתִּי וְלְפָרְנִסְתִּי אֲנִשִּׁי בֵּיתִי, לָזֶה בָּא הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְאוֹמֵר לָךְ מָה לַעֲשׂוֹת וְהוּא "שָׁאֵל אָבִיךָ" - פְּרוּשׁ הַתַּפְּלִל לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שֶׁהוּא אָבִיךָ, וְאִם תִּתְפַּלֵּל לוֹ אַז "וַיַּגְדֵּךָ" - שֶׁהוּא לְשׁוֹן הַמְּשָׁכָה, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא יִמְשִׁיךְ לָךְ שֶׁפַע בְּרָכָה לְפָרְנִסְתֵךָ, וְכַתֵּב דְּלִכְּן כְּתִבָּה הַתּוֹרָה עֲנֵן הַתַּפְּלָה עַל הַפָּרְנִסָה בְּלִשׁוֹן "שָׁאֵל" לְלַמְּדֵנוּ שֶׁלֹּא יֵהָא בְּמַגְמַתֵנוּ בְּשִׁבִיל פָּרְנִסָה מִצַּד עֲצָמָה רַק הַעֶקֶר יֵהָא בְּשִׁבִיל עֲבוּדַת הַבוּרָא וּבִקְשַׁת הַפָּרְנִסָה יֵהָא כְּדָבָר הַמְּשָׁאֵל וְכִטְפֵל הַצָּרִיךְ רַק לְקִיּוּם הָעוֹלָם.

וּמִמְשִׁיךְ הַנֵּעַם אֱלִימֶלֶךְ: וְאִם תִּחְשְׁבוּ אִיךָ גִּדַע שְׁנֵהֵיוּ נַעֲנִים בְּתַפְלוּתֵינוּ, לָזֶה אוֹמֵר הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהֲרָאִיהָ לָזֶה "זִקְנֶיךָ וַיֹּאמְרוּ לָךְ" - פְּרוּשׁ הַרִי גַם הַצְּדִיקִים הַנִּקְרָאִים זִקְנִים יְכַלֵּת בְּיָדָם לְהַמְשִׁיךְ לָכֶם פָּרְנִסָה בְּדַבּוּרָם וְאַמְרוּתָם הַצְּרוּפָה, וּמְסִיִּים "עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשֶׁתִּתְפַּלְלוּ מִקִּירוֹת לְבַבְכֶם לְהַבוּרָא בְּרוּךְ הוּא".

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 תשובה ובכיה על עוונותיו 🌀

לְכֹן צָרִיף הָאָדָם לְהִתְחַרֵּט מֵאֵד עַל עֲוֹנוֹתָיו וַיִּתְבּוֹדֵד
עֲצָמוֹ קִדְּם אֹר הַיּוֹם שֶׁאֵז עֵת רְצוֹן לְבָכוֹת עַל גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה
פְּעָמִים הַרְבֵּה עַד אֵין חֶקֶר וַיִּבְכֶּה בְּדַמְעוֹת, וְגַם בַּיּוֹם לְפְעָמִים
וַיִּתְבּוֹדֵד וְאֵז יִרְאֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁעָמְדוֹ עֲוֹנוֹתָיו נִגְדַּ עֵינָיו, וַיִּזְכֹּר אֶת
חַטָּאתָיו וְעֲוֹנוֹתָיו וּפְשָׁעָיו כְּהָרִים וּגְבָעוֹת אֲשֶׁר מֵעוֹלָם לֹא זָכַר
אוֹתָם אִם עָשָׂה כְּכֹה. כְּכֹה יַעֲשֶׂה לֹא פֶעַם וְלֹא שְׁתִּימָה וְלֹא מֵאָה
פְּעָמִים עַד אֲשֶׁר יִרְחַמוּ עָלָיו מִן הַשָּׁמַיִם וַיִּתְפַּלֵּל לַהֲשִׁים יִתְבַּרְךָ
שֶׁיִּדְרִיכֶהוּ בְּדַרְךְ וַיּוֹרֶהוּ דְרָכּוֹ שֶׁלֹּא יִבְלֶה חַיֵּי חַיָּיו, וְאֵז הַשֵּׁם
יִתְבַּרְךָ בְּרַחֲמָיו וּבְרַב חַסְדָּיו יֵאִיר עֵינָיו בְּאֹר תּוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה,
וַיִּבִין וַיִּשְׁפִּיל תַּכֵּן הַדָּבָר לַעֲשׂוֹתוֹ וּלְקִיּוֹמוֹ.

(נעם אלימלך, בהנהגות בתחילת הספר)

🌀 על ידי מידות טובות שוכן הקב"ה באדם 🌀

עַל יְדֵי מִידוֹת טוֹבוֹת שֶׁאָדָם מַחֲחִזִיק בְּתוֹכוֹ, וְנִשְׁמַר
מִמִּידוֹת רְעוֹת, יִכּוֹל הַקַּב"ה לִשְׁכּוֹן בְּזֶה הָעוֹלָם. דְּהֵיִינוּ שֶׁהוּא
מִרְכָּבָה לִשְׂכִינָה. וְזֶה מִשְׁנֵאֵמֶר "וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ" (שְׁמוֹת כ"ה, ח'),
רָצָה לוֹמֵר, שֶׁתִּתְקַנּוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּמִידוֹת כַּדִּי שֶׁאֲשַׁכּוֹן בְּתוֹכְכֶם

(נעם אלימלך פ' תרומה)

🌀 אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדיו 🌀

(ירמיה לא', יב').

"אֵז תִּשְׂמַח בְּתוֹלָה (הֵיִינוּ רִמְזָ לַחֹדֶשׁ אֱלֹל אֲשֶׁר מִזְלוֹ
בְּתוֹלָה הֵנָּה תִּשְׂמַח) "בְּמַחֹל" כְּשִׁימַחֹל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ
עֲוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🕎 לימוד שני דפי גמרא בכל יום 🕎

ללמוד תורה כל יום שני דפי גמרא, זה אצל הקדוש ברוך הוא יותר חשוב ויותר משפיע מלהתענות יום שלם.

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע

🕎 ללמוד שני דפים קודם התפילה 🕎

יש ללמוד שני דפי גמרא ותוסי' קודם התפילה, וזה קפידה גדולה, ועל כל אחד ליזהר בזה מנער ועד זקן, ועל כל פנים יחזור על שני דפים שהוא כבר בקי בהם.

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע

🕎 לומר הרינו עושה עצמי מרכבה לשכינה 🕎

בכל זמן שאדם לומד יחשוב הריני עושה את עצמי מרכבה לשכינה כדאיתא ב"שערי ציון" בתיקון הנפש, ואפילו אלף פעמים ביום, כי הגוף מתקדש בזה מאוד.

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע

🕎 שפלות האדם וגדלות הבורא 🕎

שני האחים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא מאניפולי, נחלקו ביניהם, אחד אמר, על האדם להיות תחילה שפל רוח, ומתוך שפלותו יבוא אחר כך להבין גדלות הבורא, ואחד אמר שעל האדם להסתכל בגדולת ד' ומתוך כך יבוא להכרת שפלותו. הלכו ושאלו את רבם הרה"ק ר' דוב המגיד ממזריטש זי"ע שיכריע ביניהם, אמר להם אלו ואלו דברי אלוקים חיים, אך המדריגה היותר גדולה היא לעבוד על השפלות קודם כל.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 הדרכה במידת הענוה 🌀

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זיע"א כותב דברי הדרכה במידת הענוה. אם ישבחו אותו, ילך לפינה בבית ויצטער באמת, ויאמר לעצמו, מה זה שמשבחים אותי בדבר שאין בי, אילו היו יודעים שפלותי שטותי ומעללי הרעים לא היו משבחים אותי, ולא עוד אלא שלא היו מדברי איתי אפילו דיבור אחד, והיו רודפים אותי בכל מיני רדיפות, ואיך אשא פנים לפני הבורא יתברך, שהוא יודע שפלותי וגלוי לפני מעשי הרעים בכל עת ורגע, ואף על פי כן הוא מרחם עלי.

ואם יגנו אותו ישמח מאוד שהזמין לו ד' יתברך שיתבונן קצת במעשיו המכוערים וכל אדם יהיה טוב בעיניו יותר ממנו, ויצויר במחשבתו כאילו אדם עומד כנגדו ומשגיח עליו ללא הפסקה, ובודאי במצב כזה היה מתבייש ונכלם במעשיו הרעים, והיה מטמין את עצמו בחורי העכברים מגודל הבושה, על אחת כמה וכמה הבורא יתברך שרואה מעכשיו ואי אפשר להסתתר ממנו.

🌀 בדורינו אין להסתגף אלא לעסוק בתורה

🌀 ועבודה 🌀

אליהו הנביא זכור לטוב בא אל הרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע וגילה לו כי "בשמים במתיבתא דרקיעא נפסקה הלכה, שלא יעסקו בתעניות וסיגופים, כי הדור חלש, רק יוסיפו לעסוק בתורה ובעבודה"

(אהל אלימלך אות קעב)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

אמר מר זוטרא אדרא דתעניתא צדקתא (ברכות ז')

נמצא הצדקה הוא יותר מן התענית. וקשה הרי כתוב בגמרא (לבי) ואמר ר' אלעזר גדולה תענית יותר מן הצדקה מה הטעם? זה בגופו וזה בממונו. נראה שכך הפירוש על פי משל מי שנתמנה נגד רצונו אצל שר המושל להיות שוטר ורודה לכל מי שנתחייב בעונש, וכאשר האדם המחויב בעונש מבקש על נפשו מהשר למחול לו, והשר נותן לו כתב פטור, אז גם השוטר יש לו הנאה מזה שאינו צריך לעשות דין כאדם, ונמצא שהשר נחשב כאילו עשה צדקה עם השוטר שמתחילה היה ממונה לעשות דין אתה נהפך לרחמים, ומי גרם לשר שיעשה הצדקה הזאת? האדם שביקש ממנו מחילה ונכנע לפניו. כך הוא הדבר כאשר האדם חוטא ונותן ליבו לשוב לבורא ברוך הוא ומתענה על חטאיו קורעין לו גזר דינו, ונמצא כאילו השם יתברך נתן כתב רשום למקטרג שלא לענשו עוד, ונהפך הממונה עצמו לרחמים עליו, ונמצא למפרע שאדם השב עשה צדקה עם המלאך הממונה על הדין, וזה הוא "אגרא דתעניתא צדקתא" שכר התענית הוא הצדקה שעושה עם המלאך.

(הרבי ר' אלימלך מליזענסק זיע"א)

תשובה - סגולה לזיכרון

חסיד אחד בא אל הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק, והתלונן לפניו כי זכרונו חלש בזמן האחרון והוא שוכח את לימודו. אמר לו הרבי חזור בתשובה כי חכמינו ז"ל אמרו (יומא עא) גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד, ואין שכחה לפני כסא כבודך (ברכות לב).

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

טבילת טהרה

היה העולם שומם עד שבאו שני המאורות הגדולים לעולם, הבעל שם טוב הקדוש ואחריו האדמו"ר הרבי ר' אלימלך מליזענסק, והם פתחו שער לד' צדיקים יבואו בו שלא יהרהר שום אדם הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו, שחכמי הגמרא לא ביטלו את טבילה זו אלא מפני שאין רוב הציבור יכולים לעמוד בה, אבל אותן אנשים הרוצים להשיג גופי תורה והמצוות, צריכים להיות נזהרים מאוד בטבילה זו.

(מאור ושמש פר' אמור)

תפילה במחשבה

שמעתי מהאדמו"ר הק' הרבי ר' אלימלך זיע"א, כשאדם צריך איזה דבר יתפלל במחשבה ולא בדיבור, שלא ישמעו המקטרגים ולא יקטרגו עליו.

ליקוטי מהרי"ל (פר' במדבר יא, ט) "הרגני נא

תחבולות היצר הרע

הרה"ק ר' אלימלך זי"ע שפירש הפי' (במדבר יא, ט) "הרגני נא הרוג ואל אראה ברעתי"

כי היצה"ר מסית את האדם ללכת בדרכיו הרעים ואח"כ כשבא האדם להתפלל או ללמוד אז היצה"ר בעצמו מזכיר לו כל עונותיו ומפיל אותו לעצבות ואומר לו איך תעיז פניך להתפלל לפני אל גדול ונורא וידעת בעצמך גודל פשעך והמרותיך את הקב"ה,

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ואמנם באמת בשעת התפלה צרך האדם לחזק עצמו שלא יזכור מחטאותיו, רק אחר התפלה בעת עשיית צרכי הגשמיות שלו אז ישבר לבבו ויקיים וחטאתי נגדי תמיד, וזהו הרגני נא הרוג' - שיהרוג את היצה"ר ואל אראה ברעתיי שלא אראה גודל רעות חטאתי שמראה לו היצה"ר בעת עשיית המצות עכדה"ק.

🕉 תפילה להשם יתברך 🕉

פירש הרה"ק הרבי ר' אלימלך זיע"א שצריך לצווח זמן רב עד שישמיע קולו לפני השם יתברך, להיות ריח ניחוח לפני יתברך כביכול.

מאור ושמש (פי תצא) נועם אלימלך (פי וישלח)

🕉 להתנהג עם האדם באשר הוא שם 🕉

פעם ביום ראשון של ראש השנה לאחר קריאת התורה, נשא הרבי ר' אלימלך מליזענסק את עיניו למרום, ואמר, רבון העולמים, הנה זה עתה קראנו בתורתך פרשת הגר וישמעאל, ושם כתוב (בראשית כא) "כי שמע אלוקים אל קול הנער באשר הוא שם", וחכמינו למדו מכאן (ראש השנה ט) שאין דנין את האדם אלא לפי מעשיו של אותה שעה "באשר הוא שם", מבלי להתחשב כלל עם משעשה מקודם, או במה שעתיד לעשות לאחר מכן. גם אנחנו לפי מעשינו של עכשיו, הנה נתאספנו כולנו בבית הכנסת, התפללנו, שפכנו שיח לפניך במזמורים ופיוטים שונים, מתכוננים אנו ביראה ואהבה לשמוע קול שופר, כמו שצוית לנו בתורתך, היום אנו ממלאים את רצונך בכל הפרטים, ואנו דורשים ממך כי תדון אותנו היום לפי

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

מעשינו עתה, אל תזכור לנו עוונות ראשונים, ולא תעלה איזה מחשבה שהיא לפני בית דינך, על מה שעתידים אנו חלילה לחטוא למחר ולאחר זמן, תתנהג עמנו כמו שהתנהגת עם ישמעאל, ושמעת את קולו "באשר הוא שם"

❧ לא להתפעל ממה שאומרים עליך צדיק אתה ❧

הזכרנו כבר בחיברנו זה את דברי החסיד הקדוש מורנו הרבי ר' אלימלך מליזענסק זיע"א באמרו אפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע, שהכוונה היה בעיניך כאילו אומרים לך רשע, והבן היטב.

❧ לשטן יש הנאה מצורת שתי וערב ❧

אמר הרבי ר' אלימלך זיע"א, אם קש אחד נופל על השני, בצורת שתי וערב, יש לו להשטן הנאה חזקה מזה.

❧ שחרר עצמך מעבודת ד' כדי להשיא בתך ❧

פעם אחת הוכיח הרבי ר' אלימלך תלמיד חכם אחד שאינו משתדל מספיק להשיא את בתו הגדולה, וביקש ממנו שיסע לאסוף כסף לצרכי הנישואין שלה, והשיב אותו תלמיד שאינו נוסע כי אינו רוצה לבטל תורה, ענה לו הרבי ר' אלימלך, "בתך בגרה שחרר עבדך" (פסחים ק"ג), תפקיר מעט זמן מעבודתך בעבודת השם ולך אסוף לבתך כסף להשיאה.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ "אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו" ❧

היה הרבי ר' אלימלך מפרש כי "המדרגה הנעלה ביותר של הצדיק, איננה בבדידות ובפרישות מוחלטת, ויתכן גם במקרה כזה, אם כוונתו אינו רצויה, אומר הקב"ה "ואני לא אראנו". המדרגה הנעלה ביותר של הצדיק היא להימצא בתוך עמו, להקשיב לסבלותיהם, להקל מעליהם הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית, ובכל זאת לשמור על מעמדו המיוחד.

❧ דבקות בצדיק ❧

שאלו פעם את הרבי ר' אלימלך "לאיזה צורך נוסעים לרבי? הרי יש הרבה ספרי מוסר כגון "ראשית חכמה", ו"חובת הלבבות", ומהם אפשר גם כן לקבל יראת ה'", השיב "במלחמה עם היצר הרע אין האדם יכול להתגבר אלא בעזרת הצדיק"

❧ כיצד בוחר לו האדם את רבו ❧

כשיראה צדיק שהנהגתו, ביציאתו וביאתו, הוא על פי התורה הקדושה, ואינו מיקל חלילה, הן בדאורייתא והן בדרבנן, ובתוך לבו הוא יקד יקוד אש בייחודים, ומחשבתו ניכרת מתוך מעשיו, זה יבחר לו לרבי, בבחינת "שום תשים עליך מלך", הוא האיש אשר בחר ה' ובו יתדבק לשמוע בקולו ולהדבק במידותיו".

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 סגולה ללידה קלה 🌀

הרבי ר' אלימלך אמר סגולה לנשים שלא יקשו בלידתן, שיאכלו בכל מוצאי שבת קודש איזה דבר לשם סעודת מלוח מלכה וגם יאמרו בפה מלא לשם מצות סעודת מלוח מלכה ועיי"ז ילדו בנקל בעז"ה.

🌀 יש שלש מדריגות הגורמים לאדם שיהיה

🌀 צדיק 🌀

(א) מצד הגלגול, שהיה צדיק בגלגול ראשון ומחמת זה נקל לו להיות גם עתה.

(ב) מחמת זכות אבותיו שהיו צדיקים ומחמת זכותם חולקים להם כבוד בפמליא של מעלה שיהיו בניהם צדיקים.

(ג) מחמת שהשם יתברך ב"ה גזר בבריאת העולם שיהא כך וכך שמות ראובן, כך וכך שמות שמעון, ועתה כשנתגלגל איזה אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד שהיה כבר בעולם, זה גורם לאיש הזה שיהיה ג"כ צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק שהוא בעולם העליון. והחילוק שבין הצדיק שהוא מחמת גלגול הראשון ובין הצדיק שהוא מחמת זכות אבותיו, הוא כך, שהצדיק מחמת גלגול הראשון נהנין ממנו עצה, מחמת שהיה כבר בעולם העליון ושמע הכל מה שעתיד להיות בעולם, ולכן יש לו כח זה ליתן עצה. אבל הצדיק מחמת זכות אבות, לא כן הוא במדרגה זו כו' ע"ש :

(נועם אלימלך ובמדבר, ד)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🌀 לברוח ממחלוקת 🌀

פ"י המשנה י"ג פ"ה דאבות, כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים וכו'.

איזוהי מחלוקת שהיא לשם שמים, זו מחלוקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים, זו מחלוקת קרח וכל עדתו. מה שלא אמר ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח ומשה ואהרן, לפי שקרח היה חולק עם עדתו, שהם בעצמם ג"כ היו שונאים זה את זה, וכל אי רצה להיות ראש, רק מפני שרצו לחלוק

על משה רבינו ואהרן עשו שלום לפי שעה. וזהו מחלוקת קרח וכל עדתו, שבין קרח ועדתו היה ג"כ מחלוקת, ע"ש בספרו הקדוש. וכן בכל מחלוקת מעורב גיאות ונבלות וכדומה פניות אחרות, ע"כ צריך להתרתק מאוד מזה:

(נועם אלימלך)

🌀 "וירא אלוקים את האור כי טוב" 🌀

דרשו חז"ל "שגנזו לצדיקים", כלומר, השם יתברך גנז את האור לצדיקים "שהם יהיו יכולים לדעת ע"י האור הזה, דבר שעתיד להיות", ואם כוחם גדול עד כדי כך שהם יכולים "לפעול לגרום לביאת המשיח", ברור שהם יכולים לראות מראש את הבאות, להבין דבר מתוך דבר, וכן לגלות דברים מופלאים מעיני השומעים.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ כוחה של התורה ❧

"אם מעיינים היטב בתורה, בעיניים פקוחות, יכולים לדעת את הכל".

(נועם אלימלך, פרשת בשלח)

❧ סימן משמיים ❧

סימן טוב לאדם כשהוא שומע מספרים ממעלות הצדיקים ועבודתם כקדושתן לשמו יתברך באמת, אם באותו הפעם ליבו חושק ומתלהב מאוד מאוד, שיזכה גם הוא לעבוד השם יתברך באמת זה הוא סימן טוב שהשם עמו וזהו דבר ה'.

(נועם אלימלך - שמות)

❧ "תפילה לעני כי יעטוף ולפני ה' ישפוך שיחו" ❧

היה הרבי ר' אלימלך מפרש "תפילה לעני" - בני אדם שהם בבחינת עניים, ואינם יכולים להתפלל כראוי, ולשפוך את תחינתם לפני ה', העצה לזה "כי יעטוף" - שיעטוף וילבש עצמו אל הצדיקים והם יעלוהו".

❧ שלמות האדם ❧

שלמות? תמצא רק אצל הקדוש ברוך הוא, הוא שלם ומעשיו שלמים, אצל אנשים תמצא תמיד חסרונות, כי טרם נברא אדם בלי חסרונות.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ חסד מתמשך והולך ❧

"מודה אני לפניך, ה' אלהי ואלהי אבותי, על כל החסד אשר עשית עמדי, ואשר אתה עתיד לעשות עמי, ועם כל בני ביתי".

- על כל החסד אשר עשית עמדי" - התודה מובנת, אבל לשם מה מקדמת התודה על החסד "אשר אתה עתיד לעשות עמי"?

התשובה היא שיודע אני בך ריבונו של עולם, עמוד החסד, שאתה תמשיך לגמור מעשי חסד עמי, אולם חוששני שבעתיד, אהיה במצב נפשי ושכלי שלא אוכל לדעת, להעריך זאת ולהודות לך על כך.

על כן, עתה, כאשר יודע אני ועד כי זו האמת לאמיתה, אני מודה לך על העתיד - כבר מעתה.

❧ ממון ❧

עשירות, כמו תורה ונדרים, צריכה סייג, וגדר לזהירות יתירה. צריך לדעת כיצד לנהוג בה, ואיך להתהלך עמה. בעשירות - יכול אדם להשיג הרבה, אבל גם לאבד הרבה.

❧ לקדש את הגשמיות ❧

שתי מדרגות מחוייב האדם להתנהג בהם כל ימי חייו, האחת, להיזהר מאוד מאוד מכל דבר חטא, שלא יעבור חלילה על שום מצוות עשה ולא תעשה. השנייה, שגם הדברים המותרים, כמו אכילה ושתיה ומלבושים, יכניס הכל אל

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הקדושה לכוון בהם לשם שמים. כגון אדם המלביש עצמו ומתקשט, תהיה כוונתו לקשט דיוקן המלך, כמבואר בגמרא, וכן בכל דבר תהיה כוונתו לשמים. וכאשר יתנהג כך, אזי כל מה שיהיה לו, הן ממון והן מלבושים, יסתפק במה שיש לו וישמח בו וחייו הם חיים שלו. אבל אם אין כוונתו לשמים, הריהו חסר תמיד ולעולם אינו די לו ונמצא חייו אינם חיים ואין החיים שלו.

❧ לפעמים היצר מתחבא במצווה ❧

"אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס" (שמות כג, א) אם מקיים אתה מצווה ואתה מצרף לך שותף לאותה מצווה, את היצר הרע, בזה שאתה מקיימה מתוך נגיעה, בשביל כבוד או ממון, דע לך איפוא שהוא, היצר הרע, יהיה אחר ל"עד חמס"- שיחמוס ממך את המצוה הזאת, כפי שאמרו חכמינו "יורד ומסטין עולה ומקטרג"- בתחילה הוא מסית את האדם לעשות רע ואחר כך הוא מקטרג עליו בשמים ומוכיח, שאפילו מצוותיו אין להן כל ערך.

❧ מצווה במסירות נפש ❧

"וירא פינחס בן אלעזר בן אהרון הכהן ויקם מתוך העדה ויקח רומח בידו". "ויקח רומח בידו" רומח - רמ"ח אברים. מצוה צריכים לעשות בדבקות ובמסירות נפש. פינחס, כשהלך לקנא קנאת ה' צבאות בזמרי, לקח את כל חיותו בידו: סיכן עצמו בסכנת נפשות.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

כל יום עבודה חדשה

"ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום" (דברים ד,ד) מלת "היום" כאן אינה מובנת. ויש לפרש על פי דברי התנא "אל תאמין בעצמך עד יום מותך", שאפילו רואה אדם שהולך היום בדרך הישר, אף על פי כן אל יהיה בטוח, שיהיה ישר גם מחר, והוא חייב להתחיל כל יום מבראשית. וזהו "ואתם הדבקים... היום". רק היום יכול אתה להיות מוחזק בישרך. למחרת צריך אתה לזכות שוב את ארצך ולהתייגע בעבודת הבורא.

בשמיים רואים שהכל לטובה

כתוב (משלי ג, יט) **"ד' בחכמה יסד ארץ"**, ולכאורה למה פרט דוקא ארץ? והרי "כולם בחכמה עשית", אך התשובה היא שמי שהוא בשמיים למעלה הוא רואה ומבין דרכי השם יתברך שהכל לטובה, ועל זה מובא מעשה שלאחר פטירת רבינו בעל "הנועם אלימלך" יצאה כמה גזירות רעות ל"ע שבחייו עיכבם בתפילותיו, והלכו תלמידיו הקדושים להתפלל על קברו שיתפלל עליהם בשמיים כמו שעשה בחייו, ובא אליהם בחלום ואמר להם "עכשיו אני בשמיים ואני לא יכול לעשות כלום, כי כאן דרכי השם יתברך ברורים ואני רואה שהכל לטובה, ורק מי שנמצא בארץ שאינו רואה ומבין דרכי השם יתברך יכול לפעול בתפילתו לבטל את הגזירות".

אבל אנחנו צריכים להאמין גם כאן בארץ שהכל עשה ה' יתברך בחכמה ובסדר נכון וזה שאמר הכתוב **"ד' בחכמה יסד ארץ"** שהיסוד הוא שגם בארץ ידעו שהכל בחכמה ולטובה.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ כח הצדיק ❧

"הקדוש ברוך הוא גוזר - וצדיק מקיים. צדיק גוזר -
והקדוש ברוך הוא מקיים"

❧ מבט על העולם הזה ❧

עלו זה בנגב ועלייתם את ההר: וראיתם את הארץ מה
היא" (במדבר יג, יז-יח) "ועליתם את ההר" - כשתגיעו למדרגה
הגבוהה של החכמה העליונה, "וראיתם את הארץ" - את
הארציות והגשמיות - "מה היא" איזה ערך יש לכל הבלי
העולם הזה, הבל הבליים.

❧ העולם הזה עולם חולף ❧

"עיקר דירתו של האדם בעולמות העליונים".

❧ תאות האכילה ❧

העני בסעודתו הדלה עלול לשקוע בתאוה, יותר מן
העשיר בסעודתו הגדולה.

❧ גשמיות ורוחניות ❧

"אין לך גשמיות שאין בה ניצוצות של רוחניות"

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ תורה ולימודה ❧

”ניתנה התורה באש, כדי שנדע שיש לקיימה באש של התלהבות ומסירות נפש.”

❧ תשובה ❧

”הצדיק צריך להיות תמיד בתשובה. דרך הצדיק שתמיד הוא בעיניו מלא חטאים על כל נדנוד עבירה. חייב הצדיק להיות מצוחצח גם בגופו, שיהא גופו הטהור דבוק בו יתברך ותהא עמידתו תמיד אצל האורות העליונים והוא הולך תמיד בעולמות העליונים ופועל שם.”

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

עניני שבת קודש

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

בשבת נתוספת קדושה למי שמתפלל בימי החול במחשבות טהורות

כפי הנהגתו של אדם כל ימי השבוע ימי החול, במחשבות
טהורות בתפילה, אזי בשבת קודש, נתוספת בו קדושה יתירה
יותר ויותר

(נועם אלימלך פי' וישלח טז)

להכניס קדושת שבת בימי החול

הנה אנחנו צריכים למנות הימים, שאנו אומרים היום
יום ראשון בשבת, וכן בכל יום, וכוונתו בזה הוא, כדי להכניס
קדושת השבת בששת ימי החול.

שבת שורש תשובה

הרבי ר' אלימלך מליזענסק אמר ששבת היא שורש
התשובה, לשון שבת שוב.

גוף מיוחד לשבת

הרה"ק בעל "מאור ושמש" זי"ע אמר, שראה בכל ערב
שבת קודש את הרבי ר' אלימלך פושט את הגוף של חול תולה
אותו על החלון ולובש גוף מיוחד לשבת. כמובן שרק ה"מאור
ושמש" בקדושתו זכה לראות זאת במו עיניו.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ האריך בסעודה שלישית ❧

הרבי ר' אלימלך היה מאריך בסעודה שלישית מאוד, ופעם אחת בא אליו השר של גיהנום בדמות של אדם, ורצה לכפות אותו שיזמן ויתפלל ערבית, הרבי ר' אלימלך ראה בעיניו הקדושות שזה השר של גיהנום ולא היה ירא ממנו והמשיך להאריך בסעודה השלישית.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

שְׁלֵבֵי הַחֲזֵרָה בַתְּשׁוּבָה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

🕊 הרבי ר' אלימלך מדגיש את שלבי החזרה

🕊 בתשובה. השלב הראשון הוא הווידוי כדבריו: 🕊

דהנה קודם כל מעשינו שאנו עושים להשם יתברך צריכין
אנו מתחילה להתוודות על עוונותינו. (נו"א, וישלח, יז ע"ד)

השלב השני החרטה דורשת מהאדם כוחות נפש רבים
וזעזוע רגשי עמוק, שגילוייה החיצוני הוא בכי. ר' אלימלך תובע
מהאדם עבודה רגשית מאומצת ביותר:

ילך בבדידות בזווית הבית וישים אל לבו איך חטא לפני
מלך המלכים הקב"ה ויבכה בדמעות שלישי על עוונותיו
בחרטה גמורה ויקבל על עצמו שלא ישוב עוד לכסלה וככה
יעשה בכל יום תמיד ובוודאי בעזרת ה' הוא מכסה העוונות
בזה. (נו"א, משפטים, מה ע"ד.)

השלב השלישי של התשובה הוא הווידוי. כדבריו על
דיבור המתחיל "ורחצו רגליכם":

האבק שברגלים הם החטאים והדקדוקים הקלים, שהם
כאבק ואף על פי כן צריך כפרה ווידוי וחרטה. (נו"א, וירא, ח
ע"ד)

🕊 בפרשת תצוה כתוב 🕊

(ויקרא י"ט)

לֹא תִשָּׂא אֶת אָחִיךָ בְּלִבְבְּךָ הוֹכֵחַ תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא
תִּשָּׂא עָלָיו חֲטָא. ידוע מהאחים הנעימים הר' הרבי זושא הר'
הרבי אלימלך זי"ע שדרכם היה דרכם בקודש כאשר ראו ברוח
הקודש באיזה אדם איזה חטא ועוון,

אז צעקו איש אל אחיו "מה קרה לך אלימלך או מה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

קרה לך זושא!?

ולמה עשית כזאת עבירה?״ לפי העבירה שראו באותו אדם

ואמרו דברים השוברים את הלב ״מה תשיב לבראך ביום הדין?״

וכאלה דברים שנכנסים ללב ודיברו על גודל החטא וכמה צריך לעשות תשובה על כך.

והאיש החוטא בשמעו זאת חדרו הדברים אל ליבו, ויתעצב ליבו ואמר להם ״גם אני עשיתי את העבירות האלה כמוכם, ואיך אשוב אל בוראי?״

ועל ידי הבכי והחרטה כבר עשה תשובה.

וזה כוונת הכתוב ״הוכח תוכיח את עמיתך..״

כשתרצה להוכיח את עמיתך,

לא תשא עליו חטא, שתאמר לו לבדו ״למה עשית עבירה פלונית?״

אלא תוכיח איש ישר כמותך וע״י זה האיש החוטא ישים אל ליבו את הדברים.

ולכך בא הכפל בפסוק ״הוכח תוכיח..״ עם תוכחה שתדבר עם עמיתך-חברך, תוכיח גם את החוטא.

(אוהל אלימלך, סימן קלז)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פרק חמישי:

ביום ההילולא

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הרה"ק רבי שלמה הכהן מראדומסק זיע"א בעל התפארת שלמה אמר: **בהיומא דהילולא של הרבי רבי אלימלך, עומד הרבי רבי אלימלך על קברו ומברך בשתי ידיים את הבאים על קברו**" ומעבר לזה, אין מה ואין צורך להוסיף ...

הכמיהה לזכות לפקוד, לפחות פעם אחת בחיים, את ציונו של הרבי רבי אלימלך מפעמת בכל יהודי באשר הוא, עזה ומלהטת בכל יהודי חסידי באשר הוא. **ההבטחה הנצחית, כי מי שיפקוד את קברו לא ימות בלא תשובה** - חרוטה על הלבבות בדם ובאש... שלא לעזוב את העולם בלא תשובה!

ואנשים באים, באים, באים... באים ביארצהייט, באים במשך השנה, ביום חול וגם מתארגנים לשבות שם בשבת. אינו דומה יהודי שלפני השתטחות בליז'ענסק, ליהודי שאחרי כן.

וכבר אמר הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זיע"א לפני רבות בשנים, כי - **"סגולה להתעוררות לתשובה להיות על ציון הרבי רבי אלימלך בליז'ענסק ביום היארצהייט"**,

ואין פלא הוא, שמי ששב משם, קרן עור פניו! שונה הוא קברו של הרבי רבי אלימלך משאר קברים, וגבוהים הדברים מאיתנו עד מאוד. אין אנו יכולים בלתי לצטט: **"הרבי רבי אלימלך זיע"א ביקש שלא יעלו אותו כל כך הרבה למעלה, כי רוצה להיות עוד מקושר עם ישראל בכלל ישראל בזה העולם"**

(אוצר ישראל)

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

”אין מה לנסוע לקברי צדיקים אלא רק ביום ההילולא שלהם, חוץ מקברי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק ורבינו מצאנז, טוב לנסוע כל השנה, כי נשמת הצדיקים אינם מצויים כל השנה בעולם הזה, אבל הרבי רבי אלימלך והרבי מצאנז פעלו שיהיה להם שייכות עם עמלא הדין בכל זמן”

(הגה"ק מצעשינוב זצ"ל)

❧ **בב' אדרים** ❧

נוהגים לעשות היאהרצייט של רבינו מדור דור, באדר ראשון ובאדר שני.

❧ **הנשמה מפיצה אורה ביומא דהילולא** ❧

ביומא דאשכבתא יש להנשמה השפעה גדולה, להפיץ אורה עד להבלא הגרמא שבקבר.

❧ **אור החיים** ❧

יומא דהילולא הוא יום קיבול שכר על עבודתם.

יום פטירת הצדיקים הוא יום הילולא וזמן שמחה, יום קבלת שכר והתעלות עבור עבודתם הקי'.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

❧ הנהגות הרה"ק מביאלא ביומא דהילולא ❧

א. לעריכת שולחנו הטהור נכנס לבוש בשטריימל ומלבושי שבת, ועל השולחן הדליק נרות במנורת השבת, שבה היה מדליק בעצמו בכל שבת נרות שבת.

ב. בעיצומה של סעודת ההילולא, היו כל הקהל נעמדים ואומרים ביחד את ה"תפילה הנוראה" - "יהי רצון האמיתי" שיסד הרבי ר' אלימלך (בהסכמת אנשי הכנסת הגדולה) בנוסח מדויק שקיבל מזקנו הרה"ק ר' יצחק יעקב בעל "דברי בינה" מביאלא, שהיה בידו ירושה מרבותיו הקדושים מכת"י תלמידי הרבי ר' אלימלך.

ג. היה לומד ביראה מתוך הספר הקדוש "הנועם אלימלך", וכן כל הקהל היו לומדים קטע מתוך הספר "הנועם אלימלך". כידוע מעלת הלימוד בספרו שמסוגל לנשמה, ומקדש ומטהר.

והסדר היה, שהיו עוברים לפניו ונעמדים מולו ורואים מתוך הספר "נועם אלימלך", ורבינו היה שומע. (והיו קוראים היכן שפתחו בלי לדפדף בספר, והיה פלא גדול בפי רבים שרבים הרגישו שאותם דברים שפתחו כאילו כוונו אליהם).

ד. ביום ההילולא כ"א אדר כשהיה רבינו מזכיר שמו של הרבי ר' אלימלך היה נעמד על רגליו וקם מלוא קומתו, שלא כבכל שבת או שאר ימים, שהיה רבינו מתרומם מכסאו, בעת הזכיר שמו הקדוש.

פרק שישי:

הצעטיל קטן

כמו אבא שמחזיק בידו את יד בנו הקטן להוליך אותו בדרך, כך היה מחזיק הרבי ר' אלימלך את חסידיו להורותו להם את הדרך הישרה. ה"צעטיל הקטן" שלו, נודע ברבים שהוא מעין קיצור שולחן ערוך להתנהגות, מין תפריט של מצוות ומעשים טובים להשיג שלמות בחסידות וביראת שמים. בחיבור הזה אין כל פלפולים, לא כוונות ולא יחודים, אלא רק אזהרות נכונות ברורות וקצרות על הנהגותיו של האדם במחשבה דיבור ומעשה כדי להימלט מן החטא ולהכנס בתורה ומצוות בקדושה.

הצעטיל קטן – מרבי אלימלך מליזענסק

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן יהיה מהרהר במצות עשה זו של ונקדשתי בתוך בני ישראל וידמה בנפשו ויצייר במחשבתו כאלו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים והוא בשביל קדושת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל רק מקיים מצות עשה דאורייתא.

ב. בפסוק א' של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר כנ"ל ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עיננים קשים ויפשטו עורו מבשרו להכחיש חס ושלוש ביחודו יסבול כל היסורים ולא יודה להם חס ושלוש ויצייר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו כנ"ל ובזה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדין.

ג. גם בשעת אכילה וזיווג יכוין כנ"ל וכשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצייר במחשבתו כנ"ל ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנ"ל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרעת משכא דחויא וכך יאמר וראיה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנ"ל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

באמצע אכילה וזיווג לעשות לו העינוים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הזה. אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה חס ושלוש.

ד. בכל הדברים שבעולם הן בתורה הן בתפלה הן במצות מעשיות ירגיל את עצמו לומר בזה הלשון **הריני עושה זאת לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו** וירגיל את עצמו לומר זאת בתוכיות ופנימיות הלב ובהמשך הזמן ירגיש הארה גדולה באמירה זו.

ה. כשיתחיל להתעורר בו מדה רעה חס ושלוש ממדות רעות שהוא רגיל בהם כגון עקשנות ובושת של גאווה ועצלות ובטלה המביאה לידי שיעמום וכיוצא בהם יאמר תיכף ומיד בזה הלשון ובכל כחו **הכנעני החתי האמורי הפריזי החיוי והיבוסי והגרגשי וינצל**. וירגיל את עצמו לצמצם ראייתו שלא להסתכל חוץ לדי אמות אפילו בהיותו בביתו ובפרט בבית הכנסת ובחדר שלומד בדרך הילוכו בחוץ ובהזדמן לפניו אשה אפילו אשתו ובניו הקטנים וכיוצא יצייר לפני עיניו השם אדניי.

ו. כשיבא לו חס ושלוש מחשבה רעה מניאוף יאמר כמה פעמים **ונשמרת מכל דבר רע** ויהרהר אז בדרשות חז"ל שדרשו עליו שלא יהרהר אדם ביום ויבא לידי קרי בלילה ולא יניח חס ושלוש לשהות המחשבה רעה במוחו שלא לטמאות שכל העליון חס ושלוש.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ז. כשיבא חס ושלוש לידו בהזדמנות כנגדו הסתכלות רעה חס ושלוש כגון בהמה וחיה או עוף שנזקקין זה לזה או טפח מגולה באשה במקום ערוה או בצורת אשתו נדה וכיוצא בהן יאמר תיכף ומיד הפסוק **ולא תתורו אחרי לבבכם** ולא יטמא את שכלו חס ושלוש.

ח. ירגיל את עצמו שלא יתחיל לדבר לשום אדם זולת לצורך גדול ההכרח לו ואף ההכרח ידבר בדברים קצרים מאוד מנופה בייג נפה שלא יהיה בדיבורו שום שקר חס ושלוש ושום חנופה ושום לשון הרע ורכילות ושום הלבנת פנים ולא שום הראות מעשיו לבני אדם וירגיל את עצמו בכלל שאמרו חז"ל למוד לשונך לומר איני יודע. כשמדברין אליו בני אדם אשר אין נזהרים מלדבר דברים בטלים ישמיט את עצמו מהם בכל כחו ובכל מיני תחבולות וכשלא אפשר לו להשמט מהם בשום אופן על כל פנים יקצר מאוד מאוד בזה שמוכרח להשיב להם.

ט. ירגיל את עצמו תיכף ומיד כשיתעורר משינתו יאמר מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתו בחמלה רבה אמונתך. ויאמר אפילו בלשון אשכנז בלב שמח ברוך אל עליון אשר נתן לי מצות ציצית אלה אשר אני מסובב בהן ומצות נטילת ידים שחרית להעביר רוח רעה והקליפה הקשה מעל שתי ידים שלי ויראה שיהיה לבו מלא שמחה באמרו כנ"ל ויקבל עליו הגדר של מיעוט הדיבור בנזכר לעיל סי' ח'.

י. יזהר מאוד בהתמדת הלימוד שעורין כסדרן תיכף ומיד אחר קומו משינתו ואחר אמרו תיקון חצות

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

והצעטיל קטן לא יזוז מהספר שלומד בו אפילו שעה אחת בכל פעם שיישב את עצמו ללמוד ואחר שיאמר תפלת השב המתחלת אנא השם וכו' ותפלת התלמוד תורה בשערי ציון המתחלת הנני רוצה ללמוד יראה בכל כחו שלא לעשות שום הפסק אפילו במחשבה אחרת זולת מחשבת הלימוד ומחשבת הצעטיל קטן שהוא לפני עיניו כי המאור שבה יחזירנו למוטב.

יא. ירגיל את עצמו להתפלל בכל כחו ובקול המעורר הכוונה להדבק המחשבה לדיבור ופניו אל הכותל בתוך סידור התפלה בבוקר ובערב ולא יסתכל לצדדין מתחלת התפלה עד סופה ובחזרת השי"ץ השמונה עשרה יעיין בסידור לענות אמן בכל כחו על כל ברכה וברכה ובשעת קריאת התורה להטות אזנו על כל דיבור ודיבור מהקורא כקורא את המגילה ולעשות עצמו כאלם בבית הכנסת אפילו קודם התפלה ואחריה עד הליכתו לביתו.

יב. יצייר במחשבתו תמיד ובפרט בשעת קריאת הצעטיל קטן הזה כאלו איש אחד עומד סמוך לו ומעורר אותו בקול רעש גדול לקיים כל הנהגות אלו ואל יפיל שום דבר ארצה אפילו נקודה קטנה וכשירגיל עצמו כך אזי במשך הזמן יבא עליו התעוררות גדול מצד נשמתו רשפי אש שלהבת י"ה.

יג. לספר בכל פעם לפני המורה לו דרך השם ואפילו לפני חבר נאמן כל המחשבות והרהורים רעים אשר הם נגד תורתנו הקדושה אשר היצר הרע מעלה אותן על מוחו ולבו הן בשעת תורה ותפלה הן בשכבו על מטתו והן באמצע היום ולא יעלים שום דבר מחמת הבושה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ונמצא על ידי סיפור הדברים שמוציא מכח אל הפועל משבר את כח היצר הרע שלא יוכל להתגבר עליו כל כך בפעם אחרת חוץ עצה הטובה אשר יוכל לקבל מחבירו שהוא דרך השם והוא סגולה נפלאה.

יד. יזהר מאוד ומאוד לחזור לפעמים בכל מעת לעת זה הצעטיל קטן ויפרש כל תיבה ותיבה בלשון אשכנז וזה יהיה לו חוק ולא יעבור מללמוד קודם הזיווג פרק ט"ז בספר ראשית חכמה (שער הקדושה) והנהגות האר"י ז"ל ואם ישאר לו פנאי ילמוד גם פרק י"ז מראשית חכמה הנ"ל וזה יהיה לו חוק ולא יעבור.

טו. קודם נטילת ידיים לאכילה יאמר תפלת השב של רבינו יונה ז"ל ואחר אכילת המוציא יאמר בזה הלשון **לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתא אין אני אוכל להנאת גופי חס ושלום רק שיהיה גופי בריא וחזק לעבודתו יתברך שמו ואל יעכב שום חטא ועון והרהור רע ותענוג גשמי את היחוד קודשא בריך הוא על ידי ניצוצות קדושות של האכילה והשתיה הזה ויכוין כשהוא אוכל דבר מה או שותה דבר מה שהטעם שהוא מרגיש בפיו בשעת לעיסה ובשעת גמיעה היא פנימיות הקדושה וניצוצות הקדושה השורה במאכל או במשקה ההוא ועל ידי האכילה והטחינה בשיניים והאצטומכא נברר הפנימיות מהמאכל שלא יעשה מותר להשפיע לחיצונים ואז נפשו נהנית מהפנימיות, והפסולת נעשה מותרות ונדחה אל החיצונים ויקבל אז במחשבתו שתיכף ומיד כשירגיש שיצטרך לנקביו לא ישהה את הפסולת בקרבו לטמא חס ושלום את מוחו ולשקץ את**

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

נפשו להשהות את הצואה והשתן בקרבו אפילו רגע אחד. וגם יצייר לפניו בשעת אכילה האותיות **מאכ"ל** בכתב אשורית ויהרהר שעולה צ"א כמנין הויה בשילוב אדנ"י.

טז. האדם לא נברא בעולם רק לשבר את הטבע לכן יזרז את עצמו לתקן מדותיו בשנת י"ח דוקא כמו שאבאר כגון מי שנולד בטבע של עקשנות ישבר את טבעו מ' יום רצופים לעשות דוקא להיפך ממה שיעלה במחשבתו וכן מי שבטבע עצל ירגיל את עצמו מ' יום רצופים לעשות כל דבר בזריזות הן בהולך לשכוב על מטתו הן לקום בבוקר ממשכבו הן בזריזות לבישת בגדים ונטילת ידיים ולנקות את גופו ולילך בזריזות לבית הכנסת תיכף אחר קומו מהספר וכיוצא בהן וכן מי שטבעו ביישן מהחלק של בושה רעה ירגיל את עצמו מ' יום להתפלל דוקא בקול רם וכח תנועת אבריו ולקיים כל עצמותי תאמרנה ולברך על התורה בקול רם עד שיעזרהו מן השמים להסיר הבושה הרעה ממנו וכן מי שאמרי פיו אינם עולים יפה ומסודר מחמת הרגל טבעו וכלי הדיבור שלו ירגיל את עצמו מ' יום להטות אזנו להדיבורים היוצאים מאליו הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא הן בשעת הלימוד כי הרגל של כל דבר נעשה שלטון וכן מי שטבעו אינו מתמיד בלימודו ירגיל את עצמו גם כן מ' יום וילמוד יותר מהרגל שלו ויסתכל בכל פעם קודם הלימוד בצעטיל קטן שלי ומשם ואילך מן השמים יעזרוהו להיות מוסיף והולך בשבירת מדות הרעות עד תומם.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

יז. בכל עת שהוא פנוי מהתורה ומהתפלה ילמוד את עצמו בעל פה דברים הצריכים לו כגון תיקון רחל ותיקון לאה ותפלת השב וברכת לבנה ובריך שמיה ועל הכל ומודים דרבנן ויהרהר במצות עשה של ונקדשתי וכו' ככתוב לעיל.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פרק שביעי:

הנהגות האדם

הנהגות האדם מהרב המגיד איש אלוקים

המפורסם הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א

א. הראשון, צריך האדם ללמוד גמרא ופירוש רש"י ותוספות ומפרשים, כל אחד לפי השגתו, והפוסקים אחריהם, ומתחילה ילמד שו"ע או"ח, וצריך ליתפלל להשי"ת שיבוא על האמת, כי חטאת נעורים של האדם הראשון מסמין עיניו שלא יראה, אף שיכול לפלפל ולהגיד אחרים דינו, אבל הוא בעצמו שוכח ולא מקיימם באמת, לכן צריך האדם להתחרט מאוד על עוונותיו, ולהתבודד עצמו קודם אור היום שאז עת רצון לבכות על גלות השכינה פעמים הרבה עד אין חקר, ויבכה בדמעות, וגם ביום לפעמים יתבודד, ואז יראה בעצמו שעמדו עונותיו נגד עיניו, ויזכור את חטאותיו ועוונותיו ופשעיו כהרים וגבעות אשר מעולם לא זכר פעמים, עד אשר ירחמו עליו מן השמים, ויתפלל להשם יתברך שידריכהו בדרך, ויורהו דרכו שלא יבלה חיי חייו, ואז השם יתברך ברחמיו וברוב חסדיו יאיר עיניו באור תורתו הקדושה, ויבין וישכיל תוכן הדבר לעשותו ולקיימו.

ב. אלה הדברים צריך ליזהר מחנופה ומשקרים וליצנות ולשון הרע וקנאה ושנאה ותחרות וכעס וגאה ומלהסתכל בנשים ומלהרבות שיחה עם אישה אפילו עם אשתו אמרו קל וחומר באשת חבירו. ובפרט בעת נדתה צריך הרחקה.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

ג. ויזכור תמיד יום המיתה, וכישלמוד גמרא או שאר ספרים לא יפסיק, שלא יעבור על דברי חז"ל שדרשו על הקוטפים וכו', ויתפלל להשם יתברך שילמוד תורה לשמה.

ד. ויעסוק באימה וביראה באיזו ספרי מוסר בכל יום בראשית חכמה ושל"ה וחובת הלבבות.

ה. ולפעמים ילמוד באימה במעט איזה כתבים מהאר"י זצל"ה, וכל זה באימה וביראה ופחד ד'. בדורות הראשונים היו נשמותיהם נשמות קדושות, והיו נשמרים מנעוריהם מכל חטא ועוון, והיו נשמותיהם ראויים ומסוגלים ללמוד חכמה זאת, אבל עתה בעוונות הרבים שיש לנו גוף עכור חומר עב צריך האדם לזכך ולכבס עצמו מכל חטא ולזכך נשמתו, ויבין האדם אם זיכך נשמתו כאשר אין יצר הרע מסיתו לשטות והבלים, והשם יתברך יזכהו אם יזכך מחשבתו בקדושה באמת ובתמים שיפתח לו שערי החכמה בכתבי האר"י זללה"ה, אשר כן כל זמן שמלובש בתאוות גופניות בהבלי זמן, שהלימוד קשה לו מאוד ח"ו.

ו. צריך האדם לזכך גופו ונפשו בלימוד כנ"ל בלימוד הגמרא ותוספות, גם דברי אגדה שבגמרא המה מסוגלים מאוד לזכך נשמתו.

ז. וישמור עצמו מעבירות מהרהורים רעים בכל אופן ואופן.

ח. וישמור עצמו מלשנוא שום אדם מישראל כי אם הרשעים שנודעים לו בבירור שאי אפשר לדונם לכף

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

זכות, וכל שאפשר לדונם לזכות מחויב לאהוב כנפשו בכל מאודו בגופו וכנפשו לקיים "ואהבת לרעלך כמוך" (ויקרא יט, יח).

ט. וישמור את עצמו מלדבר שום דיבור קודם התפילה, אפילו דבר אחד, כי זה מבטל כוונת התפילה.

י. ויזהר לנקות את עצמו קודם התפילה וקודם הסעודה, גם בכל פעם שצריך לנקביו שלא להשהות שלא יעבור על בל תשקצו (שבת צ).

יא. ויזהר שיהיו בגדיו ומכנסים מנוקים מלכלוך וצואה וש"ז ח"ו.

יב. לא יטיל אימה יתירה בתוך ביתו ולא יקפיד שום הקפדה על שום אדם או על דבר אחד, יזכור מיד חטאת נעוריו ויאמר בלבו אין זה כי אם עוונותי הביאוני לידי הקפדה זו, וכן בכל דבר יזכור חטאותיו ועל ידי זה יוכנע ויושבר כח היצר הרע.

יג. ויתפלל להשם יתברך שיעזרהו לעשות תשובה שלימה, ושלא ימות בלא תשובה, ויכלול את עצמו בתוך שאר ב"ת שיעזרו שיעשה תשובה שלמה, ויתפלל על מחילת עוונותיו בכלל מחילת עוונות ב"י.

יד. ויהיו דבריו בנחת עם בני אדם, ואם משבחין אותו ילך בזריזות, ויצטער את עצמו ויאמר מה זה משבחין אותי ואין בי, אלו היו מכירין בשפלותי ושטותי ומעללי ומעשי הרעים, ואיך אשא פני לפני הבורא יתברך שמו שהוא יודע ורואה מעשי בכל עת ורגע, אף על פי כן הוא מרחם עלי בכל דברי.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

טו. ידמה בעיניו כאילו אדם עומר לנגדו ולא ירף מנו השגחתו במעשיו תמיד, ואלו היה רואה בו דבר מכוער היה מתבייש ונמאס בעיניו, והיה מטמין את עצמו באמתחת עכבר מגודל הבושה, על אחת כמה וכמה יתברך שמו עומד עליו ורואה במעשיו בכל עת ורגע בלתי אפשר להטמין עצמו כמ"ש (ירמיה כג, כד) אם יסתר כמ"ש בא"ח.

טז. אם יגנה אותו שום אדם ישמח מאוד שהקרה ד' לפסני איש כזה שמתגנה במעשיו המכוערים, וכל אדם יהיה בעיניו טוב ממנו.

יז. ירחיק את עצמו מכל דבר שאין בו צורך לתכלית בריאת גופו לעבודת השם יתברך, הן באכילה ושתיה הן בכל תאוות והנאות.

יח. ועיקר שישמור את עצמו ממשקה המשכרו כי זה חולי רע ומביא את האדם לשפלות גדול כמאמר התנא (ברכות כט) לא תרוי ולא תחטא.

יט. וישמור מלהזכיר שם לבטלה.

כ. וישמור עצמו מלדבר ומלחשוב שום דבר קדושה במקום מטונף כי היצר הרע מתגבר דווקא להזכיר דבר קדושה במקום מטונף.

כא. וישמור עצמו מלדבר בבית הכנסת הקדוש אף דברי מוסר, שלא יומשך מתוך כך לדבר בטל.

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

פרק שמיני:

תפילה קודם התפילה

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

על – תפילה קודם התפילה

❖ התפילה ששוברת כל לב ❖

הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זי"ע כתב תפילה אחת לאמרה קודם התפילה, והיא התפילה על טהרת הלב והמחשבה, וכל לב נמס כמים בעת אמרו תפילה זו הנאמרה ברוח הקודש מאיש קדוש קודש הקודשים זי"ע.

❖ טעם ויסודה של התפילה קודם התפילה ❖

סיפר הסבא קדישא מראדושיץ זי"ע שבילדותו היה אצל הרה"ק ר' אלימלך מליזענסק זצ"ל, ועם עם כמה תלמידי חכמים ודיבר איתם ליד ביתו של הנועם אלימלך, ותוך כדי ראו אנשים גבוהי קומה מאוד שהלכו במהירות לבית הנועם אלימלך, ובהגיעם אל פתח חדרו התכופפו ונכנסו אל תוך הבית, והנועם אלימלך סגר את הדלת ופניהם לא ראינו רק אחוריהם, וחיכינו בחוץ כדי לראות את פניהם ביציאתם, ופלא גדול קרה שבעת צאתם מביתו של הנועם אלימלך שוב לא הספקנו בעינינו לראותם על פניהם רק אחוריהם ותיכף מיד נעלמו מעינינו, אז הבננו כי לא דבר פשוט קרה כאן.

והחלטנו לשאול את הנועם אלימלך על כך, והשיב להם הנועם אלימלך בזה הלשון: "כאשר ראיתי שרוב העולם אינם מכוונים בתפילתם כיאות מקוטן השגתם, ומגודל טרדת הזמן וטרדת קושי הפרנסה אינם יכולים לכוון דעתם בכל התפילה, עלה על דעתי לתקן נוסחא חדשה וקצרה שיהיה שוה לכל נפש, והרגישו בזה אנשי כנסת הגדולה הקדושים זי"ע, ובאו הנה ובקשו מאיתי שלא לעשות זאת לשנות אפילו תפילה אחת

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

מנוסחתם, והתיעצתי עמם ואמרו לי שאתקן תפילה קודם התפילה וזה יועיל בעז"ה למי שאין ביכלתו לכוון בכוונות הראויות לכוון בכל התפילה, וזה הוא יהי רצון קודם התפילה שנדפס בסידורים מהרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע.

❧ חיבר את התפילה עם תלמידיו ❧

רבינו הרבי ר' אלימלך ותלמידיו הלכו ביער והתייצב כל אחד מהם בזוית אחת וחיבר קטע אחד מהתפילה, וקטע של כל אחד ואחד היה הולם ויפה עם הקטע שחיבר חברו הסמוך לו, וכך נתחבר ונגמר כל התפילה, ולפי שרבינו הרבי ר' אלימלך היה אז עמהם ועמד על גביהם, נקראת על שמו "תפילת הרבי ר' אלימלך".

תפילה קודם התפילה

מהרבי ר' אלימלך מליזענסק זצ"ל

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלוֹהֵינוּ וְאֱלוֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹעֵת עֲתִירוֹת, וּמְאַזֵּין לְקוֹל תְּפִלַּת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמָיו. שְׁתַּכִּין לִבְנוֹ וּתְכוּן מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ
וּתְשַׁגֵּר תְּפִלָּתֵנוּ בְּפִינוּ. וְתִקְשִׁיב אֲזַנְךָ לְשִׁמְעַת בְּקוֹל
תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ הַמִּתְחַנְּנִים אֵלֶיךָ בְּקוֹל שׁוֹעָה וְרוּחַ
נְשִׁבָּרָה.

וְאַתָּה, אֵל רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַגְּדוֹלִים,
תִּמְחֹל וְתִסְלַח וְתִכַּפֵּר לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, אֶת כָּל מַה שֶּׁחָטְאָנוּ וְהִעָוִינוּ וְהִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ
לְפָנֶיךָ, כִּי גְלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ כִּי לֹא בְמַרְדּוֹ וּבְמַעַל, חָלִילָה
וְחָלִילָה מְרִינוֹ אֶת פִּיךָ וְדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ, כִּי אִם
מֵרֵב הֵיצֵר הַבוֹעֵר בְּקַרְבָּנוּ תִּמְיֵד. לֹא יָנוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט
עַד אֲשֶׁר מְבִיאָנוּ אֶל תַּאֲוֹת הָעוֹלָם הַשָּׁפֵל הַזֶּה וְאֶל
הַבְּלִיָּה, וּמְבַלְבֵּל אֶת מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ תִּמְיֵד, אֲפֹלוּ בְּשַׁעֲהָ
שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ עַל נַפְשֵׁנוּ. הוּא
מְבַלְבֵּל אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶת מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ תִּמְיֵד
בְּתַחֲבוּלוֹתָיו, וְאִין אָנוּ יְכוּלִים לְעַמֵּד נִגְדוֹ. כִּי נַחֲלֵשׁ
שְׁכֻלָּנוּ וּמַחְנוּ וּלְבָנוּ עַד מְאֹד. וְכָשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל מֵרֵב
הַצָּרוֹת וְהַתְּלָאוֹת וְטַרְדַּת הַזְּמַן:

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

לָכֵן אֲתָהּ אֵל רַחוּם וְחַנוּן. עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ
עַל יְדֵי נְאֻמַּן בֵּיתְךָ. וְחַנְתִּי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרַחֲמֹתַי
אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרוֹנָם לְבָרְכָהּ. אֵף
עַל פִּי שְׂאִינוֹ הַגּוֹן וְאִינוֹ כְּדָאִי, כִּי כֹן דָּרְכָךָ לְהִיטִיב
לְרַעִים וְלִטּוֹבִים, כִּי גְלוֹי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ אֲנֻקְתָּנוּ וְצַעֲרָנוּ
וְשִׁיחָנוּ עַל אֲשֶׁר אֵין אָנוּ יְכוּלִים לְקָרֵב עֲצָמָנוּ
לְעִבּוֹדְתְּךָ. וְלִדְבַק לְבָנוּ בְּךָ בְּאַמֶּת וּבִתְמִים, אָהָה עַל
נַפְשָׁנוּ, אוֹי עָלֵינוּ מְאֹד, אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים :

וְעַתָּה תַעֲזֹרֵנוּ נָא עָלֵינוּ רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים
וְהַמְרַבִּים לְגַרְשׁ וּלְבַעַר אֶת יִצְרָנוּ הַרְעַ מִקְרַבְנוּ,
וְתִגְעַר בּוֹ שְׂיִסּוֹר וְיִלְךָ מֵאֲתָנוּ, וְאֵל יִסִּית אֹתָנוּ
לְהַדִּיחָנוּ מֵעִבּוֹדְתְּךָ חֲלִילָהּ. וְאֵל יַעֲלֶה בְלִבָּנוּ שׁוֹם
מִחֲשָׁבָה רָעָה חֲלִילָהּ הֵן בְּהַקִּיץ הֵן בְּחֵלוֹם. בְּפֶרֶט בְּעַת
שְׂאֲנַחְנוּ עוֹמְדִים בְּתַפְלָה לְפָנֶיךָ, אוֹ בְשָׁעָה שְׂאֲנַחְנוּ
לוֹמְדִים תּוֹרָתְךָ. וּבְשָׁעָה שְׂאֲנַחְנוּ עוֹסְקִים בְּמִצְוֹתֶיךָ,
תִּהְיֶה מִחֲשַׁבּוֹתֵינוּ זָכָה צְלוּלָהּ וּבְרוּרָה וְחִזְקָה, בְּאַמֶּת
וּבְלֵבב שְׁלֵם כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב עִמָּנוּ :

וְתַעֲזֹרֵנוּ לְבָבֵנוּ וּלְבַב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ, וּלְבַב כָּל הַנְּלוּיִם
אֵלֵינוּ, וּלְבַב כָּל הַחֲפָצִים בְּחִבְרַתָּנוּ, לִיחְדָּךָ
בְּאַמֶּת וּבְאַהֲבָה. לְעִבְדְּךָ עֲבוּדָה הַיְשָׁרָה, הַמְקַבֶּלֶת לְפָנֶי
כְּסֵא כְבוֹדְךָ. וְתִקְבַּע אֲמוֹנָתְךָ בְלִבָּנוּ תָמִיד בְּלִי הַפְּסֵק,
וְתִהְיֶה אֲמוֹנָתְךָ קְשׁוּרָה בְלִבָּנוּ כִּי תֵדָּ שְׁלֵא תִמוּט,
וְתַעֲבִיר מֵעָלֵינוּ כָּל הַמְּסַכִּים הַמְּבַדִּילִים בֵּינֵינוּ לְבִינְךָ,
אָבִינוּ שְׁבַשְׂמִים. וְתַצִּילָנוּ מִכָּל מְכַשׁוֹל וְטָעוּת, אֵל
תַּעֲזֹבָנוּ וְאֵל תִּטְשָׁנוּ וְאֵל תִּכְלִימָנוּ, וְתִהְיֶה עִם פִּינוּ בְּעַת

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

הטיפנו, ועם ידינו בעת מעבדינו, ועם לבנו בעת
מחשבותינו :

ותזכנו, אבינו שבשמים אל מלא רחמים, שניחד את
לבנו ומחשבותינו ודבורנו ומעשינו וכל
תנועותינו והרגשותינו, הידועות לנו ושאינן ידועות
לנו, הנגלות והנסתרות, שיהא הכל מיוחד אליך
באמת ובתמים בלי שום מחשבת פסול חלילה, וטהר
לבנו וקדשנו, וזרק עלינו מים טהורים וטהרנו
באהבתך ובחמלתך, ותטע אהבתך ויראתך בלבנו
תמיד בלי הפסק, בכל עת ובכל זמן ובכל מקום,
בלכתנו ובשבתנו ובשכבנו ובקומנו תבער תמיד רוח
קדשך בקרבנו. ונשענים תמיד בך ובגדלתך ובאהבתך
וביראתך, ובתורתך שבכתב ושבעל פה, הנגלה
והנסתר, ובמצותיך, הכל ליחד שמך הגבור והנורא :

ותשמרנו מן הפניות והגאות ומן הכעס והקפדנות
והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות, ומכל
דבר המפסיד עבודתך הקדושה והטהורה החביבה
עלינו, ותשפיע רוח קדשך עלינו, שנהיה דבקים בך
ושנשתוקק תמיד אליך יותר ויותר, וממדרגה
למדרגה תעלנו, שניזכה לבוא למעלת אבותינו
הקדושים: אברהם, יצחק ויעקב, וזכותם יעמד לנו
שתשמע בקול תפלתנו שנהיה תמיד נענים בעת
שנתפלל אליך עלינו או על שום אחד מעמך ישראל,
על יחיד או על רבים, ותשמח ותתפאר בנו, ונעשה פרי
למעלה ושרש למטה, ואל תזכר לנו חטאתינו ובפרט

❖ לחזות בנועם השם ולבקר בהיכלו ❖

חטאת נעורינו, כמאמר דוד המלך עליו השלום:
חטאת נעורי ופשעי אל תזכר, ותהפך עונותינו ופשעינו
לזכות, ותשפיע עלינו מעולם התשובה תמיד הרהור
לשוב אליך בלב שלם. ולתקן את אשר פגמנו
בשמותיך הקדושים והטהורים:

ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על
לבינו ולא קנאתנו על אחרים, אדרבה, תן
בלבנו, שנגאה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם,
ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך,
ואל יעלה שום שגאה מאחד על חברו חלילה: ותחזק
התקשרותנו באהבה אליך, כאשר גלוי וידוע לפניך.
שיהא הכל נחת רוח אליך, וזה עקר כוננתנו; ואם אין
לנו שכל לכון את לבבנו אליך, אתה תלמדנו אשר נדע
באמת כוננת רצונך הטוב, ועל כל זאת מתחננים אנחנו
לפניך אל מלא רחמים שתקבל את תפלתנו ברחמים
וברצון, אמן כן יהי רצון:

מי שברך אבותינו הקדושים אברהם
יצחק ויעקב הוא יברך את

האבא היקר

שמעון יפרח הי"ו

שעזר בהוצאת הספר

הקדוש ברוך הוא יתן לו פרנסה,
בריאות, שמחה, הצלחה בכל
מעשה ידיו וזכות הצדיק
"הנועם אלימלך" תגן בעדו אמן.

ברכה והצלחה להוריי היקרים
אבי מורי ואימי מורתני

שלום וציפורה חזן הי"ו

שיזכו לאריכות ימים נחת מהילדים פרנסה
בנקל וסיעתא דשמיא בכל, ויזכו לראות
בשמחת נכדיהם אמן

ולאחים

אושרי, משה עומר, ומיכל הי"ו

הקדוש ברוך הוא יתן להם ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיהם, סיעתא דשמיא גדולה,
בריאות ולכל אשר יפנה יעשו ויצליחו אמן.

**ברכה והצלחה ותודה אישית
לאדם יקר אשר חלק בגדול בספר הזה
בזכותו, תמך ותרם מזמנו וגם מכספו
חבר יקר וידיד נפש**

אופיר אסולין הי"ו

**יזכה לפרנסה בנקל ובשפע, הצלחה מרובה בעסק
החדש, בריאות, סיעתא דשמיא ולכל אשר יפנה
יעשה יצליח וירוים עד ביאת המשיח אמן !**

ברכה והצלחה לתורת היקרה

מור פריץ הי"ו

**שתזכה לפרנסה, בריאות, שמחה ויהי רצון שכל
הברכות הכתובות בתורתנו הקדושה יכלו עליה
אמן**

להצלחת חבר יקר ואהוב עליי בכל ליבי
אשר חלק גדול מהספר הזה בזכותו
ה' ישלם לו על זיכוי הרבים והחסד
הגדול שעשה

ר' גולן אברג'ל ורעייתו הי"ן

יזכו לזרע בר קיימא,
פרנסה בנקל ובשפע
בריאות שמחה וסיעתא דשמיא בכל
ולכל אשר יפנו יעשו ויצליחו אמן

**להצלחת דוד יקר
ואהוב עליי בכל ליבי**

מוטי סויסה הי"ן

ואישתו עליזה הי"ן

**יזכו לפרנסה בריאות הצלחה ולכל אשר יפנו
הקדוש ברוך הוא ישמור אותם
ויצליח אותם אמן**

והצלחה ובריאות לילדים

נועה ויאיר הי"ן

**שיזכו לחיים טובים ומבורכים
ושמחים תמיד אמן.**

לעילוי נשמת

המנוח היקר

ר' עמרם חזן זצ"ל

בר אסתר ושמעון עליהם השלום

שנפטר ח' אב התשס"ט

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים.

להצלחה

לבריאות ואריכות ימים

לאמא היקרה מסעודה חזן

והילדים

אסתר, שמעון, אליהו, כוכבה, מיכאל יורם,

שרונה ומאיר ומשפחותיהם וכל אשר להם

יזכו לברכה הצלחה וסיעתא דשמיא בכל מעשה

ידיהם אמן.

לעילוי נשמת

מסעוד אברג'ל בן מרים ז"ל

משה שמחון בן סוליקה ז"ל

סוליקה דיין בת חביבה ז"ל

דוד דיין בן סוליקה ז"ל

שמעון דיין בן סוליקה ז"ל

שרה אברג'ל בת מרים ז"ל

ולהצלחת

העסק "הפיצה של אמא"

בבעלות חנניה וז'קלין אברג'ל

ה' יזכה אותם להצלחה גדולה,

פרנסה בשפע ובנקל בריאות

וסיעתא דשמיא גדולה אמן.

רפואה שלמה

לסבא וסבתא היקרים לי מכל

מרדכי ומרסל בן שבת הי"ו

**יזכו לאריכות ימים, נחת מהילדים מהנכדים
ומהנינים, יזכו להיות בכל השמחות של
המשפחה, מתוך בריאות ברמ"ח אברים
ושס"ה גידים, ויזכו לראות את פני משיח
צדקנו במהרה בימינו אמן**

ולרפואת

דניאל בן מרסל הי"ו

**שהקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה במהרה,
ויסיר מעליו את כל המכאובים והיסורים ויתקע
אותם בתוך ראשם של הגויים במהרה אמן.**

ברכה והצלחה

לטל סימיטיצקי הי"ן

**הקדוש ברוך הוא יזכה אותה לפרנסה בנקל ובשפע,
בריאות, שמחה, חזרה בתשובה ובעזרת השם זיווג הגון
במהרה אמן**

להצלחת האברך היקר

ר' אהרון משה ועקנין הי"ן

**שיזכה לפרנסה בנקל ובשפע סיעתא דשמיא, בריאות,
ולכל אשר יפנה יעשה יצליח וירוויח עד ביאת המשיח אמן.**

ולעילוי נשמת

ר' מימון בן ר' אברהם ועקנין ז"ל

ר' אהרן חיים (הנרי) בן ג'והר סימון ז"ל

פורטונה מסעודה בת עישה ז"ל

תהיה נשמתם צרורה בצרור החיים אמן.

ברכה והצלחה לאיש היקר והנדיב

נועם בש הי"ן

שיזכה לפרנסה בנקל ובשפע, הצלחה בכל עסקיו ובכל מעשי ידיו, מתוך בריאות ושמחה, ולכל אשר יפנה יעשה יצליח וירוויח עד ביאת המשיח אמן.

**ברכה והצלחה למשפחת מרציאנו היקרה
להורים היקרים שושנה ומוטי הי"ן**

שיזכו לבריאות ופרנסה בנקל ובשפע ולכל אשר יפנו הקדוש ברוך הוא יצליח אותם אמן.

חבר יקר ואהוב עליי מאוד מאוד

אדם מרציאנו הי"ן

הקדוש ברוך הוא ישמור אותנו, ויצליח אותנו בכל מעשה ידיו, שיזכה לפרנסה בנקל ובשפע, וסיעתא דשמיא גדולה, ויזכה לחופה וקידושין אמן.

והאחים

דניאל סיוון נטלי וחגי הי"ן

שיזכו לסיעתא דשמיא בכל מעשה ידיהם, הקדוש ברוך הוא יצליח אותך ויאיר את נשמתם בשמחה ואהבת התורה אמן.

להצלחת חבר יקר ואהוב עליי מאוד

זך עמרן הי"ו

לזיווג פרנסה והצלחה בכל

להצלחת האמא היקרה ציונה הי"ו

לאבא היקר ראובן רפואה שלמה במהרה

לאחות שירלי זיווג פרנסה והצלחה בכל

ולסבתא היקרה פרהה חזן רפואה שלמה

ושיזכו לכל הברכות הכתובות בתורה אמן.

ברכה והצלחה לחבר יקר אשר תרם בנדיבות לב

רוני קייזרמן הי"ו

שיזכה לפרנסה בשפע, בריאות, הצלחה וסיעתא דשמיא בכל אמן.

להצלחת

האמא היקרה מדלן קייזרמן הי"ו

סימי אלבז הי"ו

חוה וארמונד גנון הי"ו

רעות גנון הי"ו

מיטל יורם אורי ודניאל בן חמו הי"ו

שיזכו לבריאות ואריכות ימים אמן.

לרפואה שלמה וזיווג במהרה ליעקב גנון הי"ו

להצלחת אחי היקר

אושרי חזן

ורעייתו הי"ן

שיזכו לפרנסה בנקל
ובשפע, בנים זכרים,
בריאות, וסיעתא דשמיא
גדולה תהיה בכל מעשה
ידיהם אמן.

ברכה והצלחה
לחבר יקר ואהוב
וידיד נפשי שנים

גיא אברהם כהן

ורעייתו הי"ן

שיזכו פרנסה בנקל, סיעתא
דשמיא, שמחה, בריאות
וזרע בר קיימא אמן.

ברכה והצלחה

למיכאל וכוכי

חזן הי"ן

הקדוש ברוך הוא יזכה
אותם לבריאות איתנה,
פרנסה בנקל ובשפע, נחת
מהילדים ושיזכו לראות
בשמחות של אושרי ומתן
עוד השנה עם זיווגם ההגון
בזכות הצדיק אמן

ברכה והצלחה

לחבר יקר

אושרי

מרציאנו הי"ן

שיזכה לפרנסה בנקל,
בריאות, סיעתא דשמיא
בעבודת ה', ושהקדוש
ברוך הוא ימלא כל
משאלות ליבו לטובה
אמן.

ברכה והצלחה
לליז כהן הי"ו
שתזכה לבריאות
והצלחה בכל מעשה
ידיה אמן

ברכה והצלחה
למור אברהם הי"ו
שתזכה לזיווג בריאות
פרנסה וסיעתא
דשמיא
לכל הברכות הכתובות
בתורה אמן

ברכה והצלחה
לחבר יקר ואהוב
עליי מאוד
מאור ישראל
וקנין הי"ו
שיזכה לזרע בר קיימא
פרנסה וסיעתא
דשמיא בכל מעשה
ידיו אמן

ברכה והצלחה
לאילה זריהן הי"ו
שתזכה לבריאות
פרנסה והצלחה בכל
אשר תפנה אמן

**ברכה והצלחה
לחבר יקר ואהוב**

יוגב ביטון הי"ן

**שיזכה לפרנסה בנקל
ובשפע, בריאות,
וסיעתא דשמא בכל
מעשה ידיו אמן**

**ברכה והצלחה לנדיב
אליסף מיוסט**

ורעיתו הי"ן

**שיזכו לגדל את הילדים
בשמחה ובקדושה, ויזכו
לעוד אחרים בחייהם,
פרנסה בנקל ובשפע בריאות
איתנה לעבודתו יתברך
וסיעתא דשמיא בכל אמן.**

ברכה והצלחה

לעמית עמור הי"ן

**שיזכה לפרנסה בנקל
ובשפע, ברכה והצלחה
וסיעתא דשמיא גדולה
אמן.**

ברכה והצלחה

ליותם עמור הי"ן

**הקדוש ברוך הוא יברך
אותך בכל הברכות
הכתובות בתורה אמן.**

**ברכה והצלחה
לחבר יקר
שלו מרציאנו
הי"ן**

**שיזכה לפרנסה בנקל
ובשפע, בריאות,
והצלחה בכל מעשה
ידיו אמן.**

**ברכה והצלחה
לידיד נפש**

מוטי אמזלג הי"ן

**שיזכה לבריאות,
תשובה שלמה, פרנסה
בנקל וכל הישועות
אמן**

**ברכה והצלחה
לחני פריץ הי"ן**

**שתזכה לזיווג הגון,
בריאות, פרנסה
טובה, וחזרה
בתשובה שלמה
במהרה אמן.**

**ברכה והצלחה לחבר יקר
אשר תופס המון מקום
בליבי**

אליאל בן אבו הי"ן

**הקדוש ברוך הוא יזכה אותנו,
לזיווג הגון, פרנסה טובה
בנקל, שמחה, וחזרה
בתשובה שלמה במהרה אל
ספסלי בית המדרש אמן!**

